

Dansk udgave

Retsforskrifter

64. årgang

30. juli 2021

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1229 af 14. juli 2021 om lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for retfærdig omstilling 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen (kodifikation) ⁽¹⁾ 20
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1231 af 14. juli 2021 om ændring af forordning (EU) 2019/833 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav 32
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1232 af 14. juli 2021 om en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, for så vidt angår den anvendelse af teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, der foretages af udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester med det formål at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online ⁽¹⁾ 41

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/1233 af 14. juli 2021 om ændring af direktiv (EU) 2017/2397, for så vidt angår overgangsforanstaltninger for anerkendelse af tredjelandscertifikater ⁽¹⁾ 52

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2021/1234 af 13. juli 2021 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union 55

- ★ Aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union 57

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1229

af 14. juli 2021

om lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for retfærdig omstilling

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 322, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen vedtog den 11. december 2019 en meddelelse med titlen »Den europæiske grønne pagt«, der indeholder en køreplan for en ny vækststrategi for Europa og ambitiøse mål for bekæmpelse af klimaforandringer og for miljøbeskyttelse. I overensstemmelse med målet om at nå Unionens klimamål for 2030 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾ og opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 på en effektiv og socialt retfærdig måde blev der i den europæiske grønne pagt bebudet en mekanisme for retfærdig omstilling, der skal tilvejebringe midler til at konfrontere udfordringen i forbindelse med omstillingsprocessen hen imod Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, uden at nogen lades i stikken. De mest sårbare regioner og mennesker er også dem, der er mest udsat for de skadelige virkninger af klimaforandringer og miljøforringelse. Omstillingen til en klimaneutral økonomi er en kilde til nye økonomiske muligheder med et betydeligt potentiale for jobskabelse, navnlig i områder, der i øjeblikket er afhængige af fossile brændstoffer. Den kan også bidrage til øget energisikkerhed og -modstandsdygtighed. Imidlertid kan omstillingen også udløse kortsigtede sociale og økonomiske omkostninger i områder, der gennemgår en tung dekarboniseringsproces, og som allerede er svækket af covid-19-krisens forstyrrende økonomiske og sociale virkninger.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 4.11.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 429 af 11.12.2020, s. 240.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.7.2021.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (2) Forvaltningen af omstillingen vil kræve betydelige strukturelle ændringer på både nationalt og regionalt plan. Hvis omstillingen skal lykkes, skal den mindske uligheder, skabe en nettobeskæftigelseseffekt med nye job af høj kvalitet og være retfærdig og socialt acceptabel for alle, samtidig med at konkurrenceevnen styrkes. I denne henseende er det afgørende, at de områder, der påvirkes mest negativt af omstillingen, navnlig kulmineregioner, kan støttes med henblik på at diversificere og puste nyt liv i deres lokale økonomier og i skabelse af bæredygtige beskæftigelsesmuligheder for de berørte arbejdstagere.
- (3) Kommissionen vedtog den 14. januar 2020 en meddelelse med titlen »Investeringsplan for et bæredygtigt Europa — en investeringsplan for den europæiske grønne pagt«, hvori den foreslog en mekanisme for retfærdig omstilling, som fokuserer på de regioner og sektorer, der er mest berørt af omstillingen som følge af deres afhængighed af fossile brændstoffer, såsom kul, tørv og olieskifer eller deres afhængighed af drivhusgasintensive industriprocesser, men har mindre kapacitet til at finansiere de fornødne investeringer. Oprettelsen af en mekanisme for retfærdig omstilling er også blevet bekræftet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 21. juli 2020. Mekanismen for retfærdig omstilling består af tre søjler: en fond for retfærdig omstilling (FRO), der gennemføres under delt forvaltning, en særskilt ordning for retfærdig omstilling under InvestEU og en lånefacilitet for den offentlige sektor for at mobilisere yderligere investeringer til de berørte regioner. Disse tre søjler yder supplerende støtte til disse regioner med henblik på at fremme omstillingen til en klimaneutral økonomi senest i 2050.
- (4) Med henblik på en bedre programmering og gennemførelse af FRO skal der fastlægges territoriale planer for retfærdig omstilling, der skal fastlægge de vigtigste trin og frister i omstillingsprocessen og kortlægge, hvilke områder der påvirkes mest negativt af omstillingen til en klimaneutral økonomi, og som har mindst kapacitet til at imødegå de udfordringer, som omstillingen vil indebære. De territoriale planer for retfærdig omstilling skal udarbejdes sammen med de relevante lokale og regionale myndigheder med inddragelse af alle relevante partnere i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽⁵⁾. De kan ændres sammen med de tilsvarende programmer, der støttes af FRO, i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 24, så de omfatter nye områder, som vil blive hårdt ramt af klimaomstillingen på en måde, som ikke var forudset på tidspunktet for deres oprindelige vedtagelse.
- (5) Der bør oprettes en lånefacilitet for den offentlige sektor (»faciliteten«). Den udgør tredje søjle i mekanismen for retfærdig omstilling, som sigter mod at støtte offentlige enheders investeringer i betragtning af den offentlige sektors centrale rolle med hensyn til at afhjælpe markedssvigt. Sådanne investeringer bør opfylde de udviklingsbehov, som følger af de omstillingsudfordringer, der er beskrevet i de territoriale planer for retfærdig omstilling, som er blevet godkendt af Kommissionen. De aktiviteter, der påtænkes at yde støtte til under faciliteten, bør være i overensstemmelse med og supplere de aktiviteter, der støttes i henhold til de to andre søjler i mekanismen for retfærdig omstilling. Faciliteten bør oprettes for en periode på syv år, så dens varighed tilpasses den flerårige finansielle rammes periode fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 (»FFR 2021-2027«) som fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁶⁾.
- (6) For at fremme samhørighed og økonomisk diversificering i områder, der påvirkes af omstillingen, bør faciliteten dække en bred vifte af bæredygtige investeringer, forudsat at sådanne investeringer bidrager til opfyldelsen af disse områders udviklingsbehov som følge af omstillingen til Unionens klimamål for 2030 som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 og klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, som beskrevet i de territoriale planer for retfærdig omstilling. Med henblik på at forbedre facilitetens effektivitet bør den kunne støtte støtteberettigede projekter, hvis gennemførelsesfase er påbegyndt forud for støttemodtagerens indgivelse af en ansøgning af under faciliteten. Faciliteten bør ikke støtte investeringer, der omfatter nogen af de aktiviteter, der er udelukket i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 ⁽⁷⁾, men kan støtte investeringer i vedvarende energi og grøn og bæredygtig mobilitet, herunder fremme af grøn brint, effektive fjernvarmenet, offentlig forskning,

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

digitalisering, miljøinfrastruktur til intelligent affaldshåndtering og vandforvaltning, og kan støtte bæredygtig energi, energieffektivitet og integrationsforanstaltninger, herunder renovering og ombygning af bygninger, byfornyelse og -sanering, omstillingen til en cirkulær økonomi, landskabs- og økosystemretablering og dekontaminering af jord og økosystemer under hensyntagen til princippet om, at forureneren betaler, biodiversitet samt opkvalificering, omskoling, erhvervsuddannelse og social infrastruktur, herunder plejefaciliteter og socialt boligbyggeri.

- (7) Infrastrukturudvikling kan også omfatte grænseoverskridende projekter og løsninger, der fører til øget modstandsdygtighed over for økologiske katastrofer, navnlig katastrofer, der forstærkes af klimaændringer. En omfattende investeringstilgang bør især foretrækkes i områder med betydelige omstillingsbehov. Investeringer i andre sektorer kan også støttes, hvis de er i overensstemmelse med de godkendte territoriale planer for retfærdig omstilling. Ved at støtte investeringer, som ikke genererer tilstrækkelige strømme af indtægter til at dække deres investeringsomkostninger, bør faciliteten have til formål at stille yderligere midler til rådighed for offentlige enheder, der er nødvendige for at håndtere de territoriale, sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer, der vil følge af tilpasningen til omstillingen. For at medvirke til at identificere investeringer, der er støtteberettigede under faciliteten, og som har en særligt positiv miljøvirkning, herunder i forbindelse med biodiversitet, bør Kommissionen, når den foretager en evaluering af faciliteten, tage hensyn til EU's klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter. Alle finansieringspartnere bør, hvor det er relevant, anvende EU's klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter, herunder princippet om ikke at gøre væsentlig skade, for at sikre gennemsigtighed i forbindelse med bæredygtige projekter.
- (8) Respekt for grundlæggende rettigheder og overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ligestilling mellem kønnene, bør, hvor det er relevant, sikres under hele forberedelsen, evalueringen, gennemførelsen og overvågningen af støtteberettigede projekter under faciliteten. Ligeledes bør støttemodtagere og Kommissionen undgå enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under hele gennemførelsen af faciliteten. Facilitetens mål bør forfølges i overensstemmelse med De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling, den europæiske søjle for sociale rettigheder, princippet om, at forureneren betaler, Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁸⁾ («Parisaftalen»), og princippet om ikke at gøre væsentlig skade.
- (9) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁹⁾ («finansforordningen») og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiel bistand og godtgørelse af eksterne eksperter samt fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (10) Faciliteten bør yde støtte i form af tilskud fra Unionen kombineret med lån ydet af en finansieringspartner i overensstemmelse med dennes regler, långivningspolitikker og procedurer. Finansieringsrammen for tilskuddelen, som gennemføres af Kommissionen ved direkte forvaltning, bør have form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125. Denne finansieringsform bør bidrage til at tilskynde projektpromotorer til at deltage i og bidrage til opfyldelsen af facilitetens mål på en effektiv måde i forhold til lånets størrelse. Lånedelen bør stilles til rådighed af Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Faciliteten bør også kunne udvides, for at give andre finansieringspartnere mulighed for at tilvejebringe lånedelen, hvis der bliver yderligere midler til rådighed til tilskuddelen, eller hvis det er nødvendigt for en korrekt gennemførelse af faciliteten. I så fald bør Kommissionen underrette medlemsstaterne og Europa-Parlamentet om, at den har til hensigt at udvide faciliteten, og udvælge yderligere finansieringspartnere under hensyntagen til deres evne til at opfylde facilitetens mål, bidrage med deres egne midler og sikre en passende geografisk dækning.

⁽⁸⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (11) Der bør undertegnes administrative aftaler mellem Kommissionen og finansieringspartnere. Disse aftaler bør indeholde gennemførelsesordninger for evaluering og overvågning af projekter såvel som de respektive rettigheder og forpligtelser for hver part, herunder detaljerede ordninger for revision, rapportering og kommunikation. Kommunikationsordningerne bør navnlig omfatte forpligtelsen til offentliggørelse af oplysninger om hvert projekt eller hver låneordning, der modtager støtte under faciliteten.
- (12) Ved at imødekomme investeringsbehov i de områder, der påvirkes mest negativt af omstillingen til en klimaneutral økonomi, bør faciliteten yde et vigtigt bidrag til integration af klimaindsatsen. Midler fra facilitetens tilskudsdel vil derfor bidrage til opfyldelsen af klimamålene i samme udstrækning som FRO.
- (13) 250 000 000 EUR af facilitetens tilskudsdel bør blive finansieret over EU-budgettet i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2020/2093 og bør udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽¹⁰⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet i den årlige budgetprocedure.
- (14) 275 000 000 EUR af facilitetens tilskudsdel bør finansieres ved tilbagebetalinger, der stammer fra de finansielle instrumenter, der er oprettet i henhold til de programmer, som er opført i bilag I til denne forordning. Disse indtægter stammer fra afsluttede programmer, der er uafhængige af faciliteten, og bør betragtes som eksterne formålsbestemte indtægter uanset finansforordningens artikel 21, stk. 3, litra f), på grundlag af artikel 322, stk. 1, i TEUF.
- (15) 1 000 000 000 EUR af facilitetens tilskudsdel bør finansieres ved det forventede overskud af den tilførsel til EU-garanti, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 ⁽¹¹⁾. Derfor bør der gøres en undtagelse fra finansforordningens artikel 213, stk. 4, litra a), som foreskriver, at eventuelle overskud af tilførsel til en budgetgaranti skal tilbageføres til budgettet, med henblik på at overføre dette overskud til faciliteten. Disse formålsbestemte indtægter bør betragtes som eksterne formålsbestemte indtægter uanset finansforordningens artikel 21, stk. 3, litra f), på grundlag af artikel 322, stk. 1, i TEUF.
- (16) I henhold til finansforordningens artikel 12, stk. 4, litra c), kan de bevillinger, der svarer til eksterne formålsbestemte indtægter, automatisk overføres til det eller den efterfølgende program eller foranstaltning. Denne bestemmelse gør det muligt at matche den flerårige plan for formålsbestemte indtægter med gennemførelsen af de projekter, der finansieres af faciliteten.
- (17) Der bør også afsættes midler til rådgivningsstøtte for at fremme forberedelsen, udviklingen og gennemførelsen af støtteberettigede projekter samt tidlig forberedelse af projekter forud for støttemodtagerens indgivelse af ansøgning under faciliteten. En del af disse midler bør afsættes til at støtte støttemodtagernes egen kapacitet til at sikre støtteberettigede projekters bæredygtighed.
- (18) For at sikre, at alle medlemsstater kan drage fordel af tilskudsdelen, bør der oprettes en mekanisme til forhåndstildeling af nationale andele i første fase, jf. bilag I til forordning (EU) 2021/1056. For at forene dette mål med behovet for at optimere de økonomiske virkninger af faciliteten og dens gennemførelse bør sådanne nationale andele dog ikke tildeles på forhånd for perioden efter den 31. december 2025. Derefter bør de resterende midler, der er til rådighed til tilskudsdelen, stilles til rådighed uden nogen på forhånd tildelt national andel og på konkurrencemæssigt grundlag på EU-plan, samtidig med at der sikres forudsigelighed med hensyn til investeringer og følges en tilgang, som er behovsbaseret og tilgodeser regional konvergens.

⁽¹⁰⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

- (19) Støtteberettigelsesbetingelserne og tildelingskriterierne bør opstilles i arbejdsprogrammerne og indkaldelserne af forslag. I disse støtteberettigelsesbetingelser og tildelingskriterier bør der tages hensyn til projektrelevans set i lyset af de udviklingsbehov, der er beskrevet i de territoriale planer for retfærdig omstilling, det overordnede mål om at fremme regional og territorial konvergens samt tilskudsdelens betydning for projekters levedygtighed. Arbejdsprogrammerne bør også fastsætte tildelingskriterier for de tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkelige midler til at støtte støtteberettigede projekter. Der bør gives prioritet til projekter i mindre udviklede regioner, projekter, der bidrager direkte til opfyldelsen af Unionens klimamål, og projekter, der fremmes af offentlige enheder, som har vedtaget dekarboniseringsplaner efter denne tilhørende rangordning af kriterier, når det er relevant. EU-støtte, der ydes inden for rammerne af faciliteten, bør således kun stilles til rådighed for medlemsstater, der har mindst én godkendt territorial plan for retfærdig omstilling. I arbejdsprogrammerne og indkaldelserne af forslag bør der også blive taget hensyn til de territoriale planer for retfærdig omstilling, som medlemsstaterne forelægger, for at sikre sammenhæng på tværs af mekanismens forskellige søjler. For at optimere virkningen af faciliteten bør individuelle projekter, der støttes under faciliteten, ikke modtage støtte fra andre EU-programmer, bortset fra støtte i forbindelse med forberedelse af projekter. I forbindelse med operationer, der består af identificerbare særskilte projekter, kan disse projekter dog modtage støtte fra forskellige EU-programmer i overensstemmelse med de gældende regler for støtteberettigelse.
- (20) For at optimere EU-bistandens effektivitet og undgå erstatning af potentiel støtte og potentielle investeringer fra alternative midler bør støtte under faciliteten kun ydes til projekter, der ikke genererer tilstrækkelige strømme af indtægter til at dække deres investeringsomkostninger. Disse indtægter bør svare til indtægter, bortset fra budgetoverførsler, der er genereret direkte af de aktiviteter, der udføres af projektet, såsom salg, gebyrer eller vejafgifter, og yderligere besparelser som følge af opgradering af eksisterende aktiver.
- (21) Eftersom tilskudsdelens bør tage hensyn til de forskellige udviklingsbehov i regionerne i de forskellige medlemsstater, bør denne støtte justeres til fordel for mindre udviklede regioner. Set i lyset af at enheder i den offentlige sektor i mindre udviklede regioner generelt har ringere offentlig investeringskapacitet, bør de tilskudssatser, der anvendes på lån til sådanne enheder, være tilsvarende højere.
- (22) For at sikre en effektiv gennemførelse af faciliteten kan det være nødvendigt at yde rådgivningsstøtte til forberedelse, udvikling og gennemførelse af projekter. Denne støtte bør ydes gennem InvestEU-rådgivningsplatformen til støtteberettigede projekter og til forberedelse af projekter forud for indgivelsen af ansøgninger, idet der lægges særlig vægt på støttemodtagere, der har mindre administrativ kapacitet eller er beliggende i mindre udviklede regioner. En sådan støtte bør også kunne ydes i henhold til andre EU-programmer.
- (23) For at måle facilitetens effektivitet og dens evne til at opfylde sine mål og for at støtte forberedelsen af en eventuel forlængelse heraf efter 2027 bør Kommissionen foretage en midtvejsevaluering og en endelig evaluering, herunder, hvis det er relevant, en vurdering af muligheden for at vedtage bestemmelser om en kønsspecifik konsekvensanalyse, og bør aflægge evalueringsrapporterne herom til Europa-Parlamentet og Rådet. I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹²⁾ bør faciliteten evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås.
- (24) For at fremskynde gennemførelsen og sikre, at midlerne udnyttes rettidigt, bør denne forordning fastsætte specifikke garantier, der skal indgå i tilskudsaftalerne. I betragtning af dette mål bør Kommissionen i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kunne nedsætte eller afslutte enhver EU-støtte i tilfælde af alvorlig mangel på fremskridt i gennemførelsen af projekter. Finansforordningen finder anvendelse på faciliteten. For at sikre sammenhæng i gennemførelsen af Unionens finansieringsprogrammer bør finansforordningen finde anvendelse på tilskudsdelens og på midler til rådgivningsstøtte, som ydes under faciliteten.

⁽¹²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (25) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹³⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁴⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁵⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽¹⁶⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korrupsion eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁷⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.
- (26) For at ændre visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår de centrale resultatindikatorer til overvågning af gennemførelsen af og fremskridtene med faciliteten. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (27) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår arbejdsprogrammer og betingelser og procedurer for udvælgelse af andre finansieringspartnere end EIB. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁸⁾.
- (28) Målene for denne forordning, nemlig at gavne de områder, som påvirkes mest negativt af omstillingen til klimaneutralitet, ved at tilgodese de tilsvarende udviklingsbehov gennem mobilisering af offentlige investeringer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene som følge af offentlige enheders vanskeligheder ved at støtte investeringer, som ikke generer tilstrækkelige strømme af indtægter til at dække deres investeringsomkostninger, men kan på grund af behovet for en sammenhængende ramme for gennemførelse under direkte forvaltning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —
-
- ⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).
- ⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).
- ⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).
- ⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).
- ⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning oprettes lånefaciliteten for den offentlige sektor (»faciliteten«) for varigheden af FFR 2021-2027 til støtte for offentlige enheder ved at kombinere tilskud fra EU-budgettet med lån ydet af finansieringspartnere og fastlægger målene for faciliteten. Forordningen fastsætter regler for tilskudsdel af faciliteten, og omfatter navnlig dens budget, former for EU-støtte og bestemmelser om støtteberettigelse.

Faciliteten yder støtte til fordel for EU-områder, der står over for alvorlige sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer som følge af omstillingen hen imod Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »administrativ aftale«: et retligt instrument om etablering af en samarbejdsramme mellem Kommissionen og en finansieringspartner, der fastlægger de respektive opgaver og ansvarsområder for gennemførelsen af faciliteten i overensstemmelse med denne forordning
- 2) »støttemodtager«: juridisk enhed, der er etableret i en medlemsstat som et offentligretligt organ eller etableret som et privatretligt organ, der har fået overdraget en offentlig tjenesteydelsesopgave, og med hvilken Kommissionen har undertegnet en tilskudsaftale under faciliteten
- 3) »finansieringspartnere«: EIB, andre internationale finansielle institutioner, nationale erhvervsfremmende banker og finansielle institutter, herunder private finansielle institutioner, med hvilke Kommissionen undertegner en administrativ aftale om samarbejde inden for faciliteten
- 4) »projekt«: enhver handling, der af Kommissionen er udpeget som berettiget til EU-støtte under faciliteten, og som i sig selv tager sigte på udførelse af en uopdelelig opgave af præcis økonomisk eller teknisk art og har et på forhånd opstillet mål og en fastsat periode, i hvilken den skal gennemføres og afsluttes
- 5) »territorial plan for retfærdig omstilling«: plan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2021/1056 og godkendt af Kommissionen
- 6) »låneordning«: lån, der ydes til en støttemodtager af finansieringspartnere, og som har til formål at finansiere en række på forhånd fastlagte projekter under faciliteten
- 7) »mindre udviklet region«: en mindre udviklet region, der er omhandlet i artikel 108, stk. 2, i forordning (EU) 2021/1060.

Artikel 3

Mål

1. Det generelle mål med faciliteten er at håndtere alvorlige sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer som følge af omstillingen hen imod Unionens klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 til fordel for de områder i Unionen, som er udpeget i de territoriale planer for retfærdig omstilling.

2. Faciliteten har som specifikt mål at øge den offentlige sektors investeringer, som tilgodeser udviklingsbehovene i de områder, der er udpeget i de territoriale planer for retfærdig omstilling, ved at lette finansiering af projekter, som ikke genererer tilstrækkelige strømme af indtægter til at dække deres investeringsomkostninger, med henblik på at undgå erstatning af potentiel støtte og potentielle investeringer fra alternative midler.

3. I forbindelse med forfølgelsen af det specifikke mål, der er omhandlet i stk. 2, sigter denne forordning også mod at sikre, at der ydes rådgivningsbistand til forberedelse, udvikling og gennemførelse af støtteberettigede projekter, hvis det er nødvendigt, herunder støtte til forberedelse af projekter forud for indgivelsen af ansøgningen. Denne rådgivningsbistand ydes i overensstemmelse med reglerne og gennemførelsesmetoderne for InvestEU-rådgivningsplatformen, der er oprettet ved artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ⁽¹⁹⁾.

Artikel 4

Horizontale principper

1. Respekt for grundlæggende rettigheder og overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ligestilling mellem kønnene, sikres, hvor det er relevant, under hele forberedelsen, evalueringen, gennemførelsen og overvågningen af støtteberettigede projekter.
2. Støttemodtagere og Kommissionen skal undgå enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering under hele gennemførelsen af faciliteten. Under hele forberedelsen og gennemførelsen af støtteberettigede projekter tages der navnlig hensyn til adgang for personer med handicap, når det er relevant.
3. Facilitetens mål forfølges i overensstemmelse med De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling, den europæiske søjle for sociale rettigheder, princippet om, at forureneren betaler, Parisaftalen og princippet om ikke at gøre væsentlig skade.

Artikel 5

Budget

1. Med forbehold af yderligere midler afsat i EU-budgettet for perioden 2021-2027 finansieres facilitetens tilskudsdel fra:
  - a) midler fra EU-budgettet på 250 000 000 EUR i løbende priser og
  - b) formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 2, op til højst 1 275 000 000 EUR i løbende priser.
2. De formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 1, litra b), tilvejebringes ved tilbagebetalinger fra finansielle instrumenter, som er oprettet i henhold til de programmer, der er opført i bilag I til nærværende forordning, med et beløb på højst 275 000 000 EUR og fra overskuddet af tilførslen til den EU-garanti, der er indført ved forordning (EU) 2015/1017, med et beløb på højst 1 000 000 000 EUR.
3. De midler og formålsbestemte indtægter, der er omhandlet i stk. 1, kan suppleres med finansielle bidrag fra medlemsstater, tredjelande og fra andre organer end dem, der er oprettet i henhold til TEUF eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab. Disse finansielle bidrag udgør eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningens artikel 21, stk. 5.
4. Uanset finansforordningens artikel 21, stk. 3, litra f), udgør midler, der hidrører fra tilbagebetalinger omhandlet i nærværende artikels stk. 2, eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningens artikel 21, stk. 5. Uanset finansforordningens artikel 213, stk. 4, litra a), udgør de midler fra overskud af den tilførsel til EU-garantien, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i finansforordningens artikel 21, stk. 5.
5. Et beløb på op til 2 % af de midler, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand til gennemførelse af faciliteten, såsom forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder i forbindelse med virksomheders informations- og teknologisystemer, samt finansieringspartners administrationsudgifter og gebyrer.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

6. Midler op til et beløb på 35 000 000 EUR, herunder de midler, der er omhandlet i stk. 1, afsættes til aktiviteter omhandlet i artikel 3, stk. 3, hvoraf mindst 10 000 000 EUR skal støtte den administrative kapacitet hos støttemodtagere, navnlig i de mindre udviklede regioner.
7. Budgetforpligtelser til foranstaltninger, der løber over mere end ét regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige rater.

KAPITEL II

EU-STØTTE

Artikel 6

Form for EU-støtte og gennemførelsesmetode

1. EU-støtte under faciliteten ydes i form af tilskud i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.
2. EU-støtte, der ydes under faciliteten, gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen.

Artikel 7

Adgang til midler

1. De midler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 3, anvendes efter fradrag af midler, der afsættes til tekniske udgifter og administrationsudgifter omhandlet i artikel 5, stk. 5, til at finansiere projekter i overensstemmelse med stk. 2 og 3.
2. For tilskud, der ydes i medfør af indkaldelser af forslag, som offentliggøres senest den 31. december 2025, må EU-støtte, der ydes til støtteberettigede projekter i en medlemsstat, ikke overstige de nationale andele, der er fastsat i bilag I til forordning (EU) 2021/1056.
3. For tilskud, der ydes i medfør af indkaldelser af forslag, som offentliggøres fra den 1. januar 2026, tildeles EU-støtte til støtteberettigede projekter uden nogen på forhånd tildelt national andel og på konkurrencemæssigt grundlag på EU-plan, indtil de resterende midler er opbrugt. Der skal ved tildelingen af sådanne tilskud tages hensyn til behovet for at sikre forudsigelighed med hensyn til investeringer samt fremme af regional konvergens, idet der lægges særlig vægt på mindre udviklede regioner, efter de tildelingskriterier, der er fastsat i artikel 14, stk. 2.

Artikel 8

Administrative aftaler med finansieringspartnere

Forud for gennemførelsen af faciliteten med en finansieringspartner undertegner Kommissionen og finansieringspartneren en administrativ aftale. Aftalen skal indeholde de respektive rettigheder og forpligtelser for hver part i aftalen, herunder ordninger for revision og kommunikation, herunder navnlig forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger om hvert projekt, der finansieres gennem faciliteten, og låneordningernes anvendelsesområde.

KAPITEL III

STØTTEBERETTIGELSE*Artikel 9***Støtteberettigede projekter**

1. Kun projekter, der bidrager til målene fastsat i artikel 3, og som opfylder samtlige følgende betingelser, er berettigede til EU-støtte under faciliteten:
  - a) projekterne har en målbar indvirkning på og, hvor det er relevant, omfatter outputindikatorer for håndtering af alvorlige sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer, der følger af omstillingen hen imod Unionens klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og er til gavn for de områder, der er udpeget i en territorial plan for retfærdig omstilling, også selv om projekterne ikke gennemføres i disse områder
  - b) projekterne modtager ikke støtte i henhold til andre EU-programmer
  - c) projekterne modtager et lån fra en finansieringspartner under faciliteten, og
  - d) projekterne genererer ikke tilstrækkelige strømme af indtægter til at dække deres investeringsomkostninger, med henblik på at undgå erstatning af potentiel støtte og potentielle investeringer fra alternative midler.
2. Uanset stk. 1, litra b), kan projekter, der modtager EU-støtte under faciliteten, også modtage rådgivningsbistand og teknisk bistand fra andre EU-programmer til deres forberedelse, udvikling og gennemførelse.
3. Faciliteten støtter ikke aktiviteter, der er udelukket i henhold til artikel 9 i forordning (EU) 2021/1056.

*Artikel 10***Støtteberettigede personer og enheder**

Uanset kriterierne i finansforordningens artikel 197 er kun juridiske enheder, der er etableret i en medlemsstat som et offentligretligt organ eller som et privatretligt organ, der har fået overdraget en offentlig tjenesteydelsesopgave, berettiget til at ansøge som potentielle støttemodtagere i henhold til denne forordning.

KAPITEL IV

TILSKUD*Artikel 11***Tilskud**

1. Tilskud har form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125, stk. 1, litra a).
2. Tilskudsbeløbet må ikke overstige 15 % af det lånebeløb, der ydes af en finansieringspartner under denne facilitet. For projekter i områder i mindre udviklede regioner, må tilskudsbeløbet ikke overstige 25 % af det lånebeløb, der ydes af en finansieringspartner under faciliteten.
3. Udbetaling af et tildelt tilskud kan opdeles i flere rater knyttet til de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen, som fastsat i tilskudsaftalen.

*Artikel 12***Nedsættelse eller ophør af tilskud**

1. Ud over de grunde, der er anført i finansforordningens artikel 131, stk. 4, og efter høring af finansieringspartneren, kan Kommissionen nedsætte tilskudsbeløbet eller opsigte tilskudsaftalen, hvis den økonomisk set vigtigste kontrakt om levering, bygge- og anlægsarbejder eller tjenesteydelser ikke er undertegnet inden for to år fra datoen for undertegnelse af tilskudsaftalen, og indgåelse af en sådan kontrakt er planlagt i medfør af tilskudsaftalen.

2. Hvor EU-støtte kombineres med låneordninger, eller hvor en kontrakt om levering, en kontrakt om bygge- og anlægsarbejder eller en kontrakt om tjenesteydelser ikke er planlagt, finder stk. 1 ikke anvendelse.

I sådanne tilfælde, efter høring af finansieringspartneren, kan Kommissionen nedsætte tilskudsbeløbet eller opsigte tilskudsaftalen, og inddrive eventuelle beløb, der er udbetalt i forbindelse hermed, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i tilskudsaftalen.

KAPITEL V

RÅDGIVNINGSBISTANDSTJENESTER*Artikel 13***Rådgivningsbistandstjenester**

1. Rådgivningsbistand i henhold til denne forordning gennemføres ved indirekte forvaltning i overensstemmelse med reglerne og gennemførelsesmetoderne for InvestEU-rådgivningsplatformen.

2. Aktiviteter, der er nødvendige for at støtte forberedelsen, udviklingen og gennemførelsen af projekter, er berettigede til rådgivningsbistand og finansieres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 6.

KAPITEL VI

PROGRAMMERING, OVERVÅGNING, EVALUERING OG KONTROL*Artikel 14***Arbejdsprogrammer**

1. Faciliteten gennemføres ved hjælp af arbejdsprogrammer, der oprettes i overensstemmelse med finansforordningens artikel 110.

2. Arbejdsprogrammerne skal indeholde tildelingskriterier, som anvendes, når den samlede tilskudsstøtte, der søges til støtteberettigede projekter, overstiger de disponible midler. Disse kriterier skal, hvor det er relevant, omfatte prioriteter for:

- a) projekter, som fremmes af støttemodtagere i mindre udviklede regioner
- b) projekter, som bidrager direkte til opfyldelsen af Unionens klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og
- c) projekter, som fremmes af støttemodtagere, der har vedtaget dekarboniseringsplaner.

3. Kommissionen vedtager arbejdsprogrammerne ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 20.

Artikel 15

Udvælgelse af andre finansieringspartnere end EIB

1. Kommissionen fastsætter betingelserne og procedurerne for udvælgelse af andre finansieringspartnere end EIB ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 20.
2. Betingelserne for udvælgelse af andre finansieringspartnere end EIB skal afspejle facilitetens mål.
3. Ved udvælgelsen af finansieringspartnere tager Kommissionen navnlig hensyn til potentielle finansieringspartners evne til:
  - a) at sikre, at deres långivningspolitik er i overensstemmelse med Unionens miljømæssige og sociale standarder og Unionens klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050
  - b) at bidrage med tilstrækkelige egne midler for at maksimere virkningen af EU-tilskuddet
  - c) at sikre faciliteten en passende geografisk dækning og muliggøre finansiering af mindre individuelle projekter
  - d) omhyggeligt at opfylde kravene i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3, vedrørende hvidvask af penge, finansiering af terrorisme, skatteundgåelse, skattesvig, skatteunddragelse, og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner
  - e) at sikre gennemsigtighed og passende synlighed i forbindelse med hvert projekt, der finansieres gennem faciliteten.
4. Kommissionen offentliggør listen over de finansieringspartnere, der er udvalgt i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 16

Overvågning og rapportering

1. Centrale resultatindikatorer til overvågning af gennemførelsen af faciliteten og dens fremskridt hen imod opnåelsen af målene i artikel 3 er fastsat i bilag II.
2. Præstationsrapporteringsystemet skal sikre, at data vedrørende de indikatorer, der er omhandlet i stk. 1, indsamles virkningsfuldt, effektivt og rettidigt. Støttemodtagere og finansieringspartnere giver i overensstemmelse med henholdsvis tilkudsaftalerne og de administrative aftaler Kommissionen data vedrørende disse indikatorer.
3. Fra og med 2022 og senest den 31. oktober hvert år aflægger Kommissionen rapport om gennemførelsen af faciliteten. Denne rapport skal indeholde oplysninger om, i hvor høj grad faciliteten er gennemført set i forhold til dens mål, betingelser og resultatindikatorer.
4. Hvis den midtvejsevalueringsrapport, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, viser, at indikatorerne i bilag II ikke giver mulighed for en korrekt vurdering af faciliteten, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 med henblik på at ændre de centrale resultatindikatorer i bilag II.

Artikel 17

Evaluering

1. Evalueringer af gennemførelsen af faciliteten og dens evne til at nå de mål, der er fastsat i artikel 3, foretages så betids, at passende foranstaltninger kan træffes.
2. En midtvejsevaluering foretages senest den 30. juni 2025 og en rapport om denne midtvejsevaluering forelægges Europa-Parlamentet og Rådet. Midtvejsevalueringen skal især vurdere:
  - a) i hvilket omfang den EU-støtte, der ydes under faciliteten, har bidraget til at tilgodese behovene i de områder, der gennemfører de territoriale planer for retfærdig omstilling

- b) hvordan der er taget hensyn til de horisontale principper, der er omhandlet i artikel 4
- c) nødvendigheden af at foretage en kønsspecifik konsekvensanalyse
- d) anvendelsen af betingelserne for støtteberettigelse i artikel 9, og hvordan forpligtelserne vedrørende synlighed blev anvendt
- e) på grundlag af de af faciliteten støttede projekter evaluere, i hvilket omfang faciliteten har bidraget til de miljømål, der er fastsat i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽²⁰⁾, under hensyntagen til de gældende screeningskriterier, der er fastsat i nævnte forordning.

Midtvejsevalueringsrapporten kan ledsages af et lovgivningsforslag, der navnlig tager hensyn til eventuelle tilpasninger af betingelserne for støtteberettigelse.

3. Ved udgangen af gennemførelsesperioden og under alle omstændigheder senest den 31. december 2031 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en endelig evalueringsrapport om facilitetens resultater og langsigtede virkning, som også vurderer forholdene i stk. 2.

Artikel 18

Revision

1. Revision af anvendelsen af den EU-støtte, der ydes under faciliteten, foretaget af personer eller enheder, herunder af andre personer eller enheder end dem, der er pålagt denne opgave af EU's institutioner eller organer, danner grundlag for den generelle sikkerhed i medfør af finansforordningens artikel 127.
2. Støttemodtagere og finansieringspartnere forelægger i overensstemmelse med henholdsvis deres tilskudsaftaler og administrative aftaler Kommissionen og eventuelle udpegede revisorer alle tilgængelige dokumenter, der er nødvendige, for at de kan opfylde deres revisionsopgaver.
3. Den eksterne revision af de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med denne forordning, i forbindelse med anvendelsen af den EU-støtte, som ydes under faciliteten, foretages af Revisionsretten i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF. Med henblik herpå gives Revisionsretten efter at have anmodet om det adgang til alle dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens revisionsopgaver, herunder alle oplysninger om evalueringer af ansøgninger og resultatet heraf, i overensstemmelse med artikel 287, stk. 3, i TEUF.

Artikel 19

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 4, tillægges Kommissionen frem til den 31. december 2028.
3. Den i artikel 16, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 20

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af det udvalg, der er nedsat ved artikel 115, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1060. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Information, kommunikation og synlighed

1. Støttemodtagerne og finansieringspartnerne skal sikre synlighed af den EU-støtte, der ydes under faciliteten, navnlig når de promoverer projekterne og deres resultater, ved at give målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende faciliteten, de finansierede projekter og resultaterne af disse projekter. Dette omfatter navnlig underretning af medlemsstaterne om, at Kommissionen har til hensigt at give andre finansieringspartnere end EIB adgang til faciliteten, og underretning af medlemsstaterne om, at indkaldelserne af forslag er blevet offentliggjort, samt fremme af bevidstheden om teknisk og administrativ støtte til støttemodtagere. De finansielle midler, der er tildelt faciliteten, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt en liste over projekter, der finansieres under faciliteten.

Artikel 22

Overgangsbestemmelser

Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på budgettet ud over 2027 til dækning af de udgifter, som fremgår af artikel 5, stk. 5, for at muliggøre forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 23

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne

D.M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A. LOGAR

Formand

BILAG I

Finansielle instrumenter, hvorfra tilbagebetalinger kan anvendes til faciliteten

A. Egenkapitalinstrumenter:

- den europæiske teknologifacilitet (ETF98): Rådets afgørelse 98/347/EF af 19. maj 1998 om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) — vækst- og beskæftigelsesinitiativet (EFT L 155 af 29.5.1998, s. 43)
- TTP: Kommissionens beslutning om vedtagelse af en supplerende finansieringsafgørelse vedrørende finansiering af aktioner inden for aktiviteten »Det indre marked for varer og sektorpolitikker« i Generaldirektoratet for Erhvervspolitik for 2007 og om vedtagelse af en rammebeslutning vedrørende finansiering af den forberedende foranstaltning »EU i en globaliseret verden« og af fire pilotprojekter »Erasmus — unge iværksættere«, »Foranstaltninger til at fremme samarbejde og partnerskaber mellem mikrovirksomheder og SMV'er«, »Teknologilogioverførsel« og »Fremtrædende Europæiske Turistmål« i Generaldirektoratet for Erhvervspolitik for 2007 (K (2007) 531)
- den europæiske teknologifacilitet (ETF01): Rådets beslutning 2000/819/EF af 20. december 2000 om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV) (2001-2005) (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 84)
- GIF: Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15)
- Connecting Europe-faciliteten (CEF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129) som ændret ved forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1)
- Cosmes egenkapitalfacilitet for vækst: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33)
- InnovFin-egenkapital:
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)
  - Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965)
- EaSI — kapacitetsopbyggende investeringer: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation (»EaSI«) og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238).

B. Garantiinstrumenter:

- SMV-garantifaciliteten 1998 (SMEG98): Rådets afgørelse 98/347/EF af 19. maj 1998 om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) — vækst- og beskæftigelsesinitiativet (EFT L 155 af 29.5.1998, s. 43)
- SMV-garantifaciliteten 2001 (SMEG01): Rådets beslutning 2000/819/EF af 20. december 2000 om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV) (2001-2005) (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 84)
- SMV-garantifaciliteten 2007 (SMEG07): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15)
- den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress — garanti (EPMF-G): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 1)
- Risikodelingsinstrumenter:
  - Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — erklæringer fra Kommissionen (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1)
  - Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Samarbejde til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86)
  - Rådets beslutning 2006/974/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Kapacitet til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 299)
- EaSI-garantien: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation (»EaSI«) og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238)
- Cosmes lånegarantifacilitet (COSME LGF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33)
- InnovFin-gæld:
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)
  - Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965)
- garantifaciliteten for kulturelle og kreative sektorer (CCS GF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 221)
- studielånsgarantifaciliteten (SLGF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af »Erasmus+«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50)

- privatfinansiering af energieffektivitet (PF4EE): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185).

C. Risikodelingsinstrumenter:

— InnovFin:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)
- Connecting Europe-facilitetens låneinstrument (CEF DI): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129)
- faciliteten til finansiering af naturkapital (NCFF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185).

D. Særlige investeringsmekanismer:

- den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress — fonds commun de placement — fonds d'investissements spécialisés (EPMF FCP-FIS): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 1)
- Marguerite:
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 680/2007 af 20. juni 2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet (EUT L 162 af 22.6.2007, s. 1)
  - Kommissionens afgørelse af 25. februar 2010 om Den Europæiske Unions deltagelse i Den Europæiske 2020-Fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur (Margueritefonden) (K(2010) 941)
- Den Europæiske Energieeffektiviseringsfond (EEEF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2010 af 15. december 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 663/2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet (EUT L 346 af 30.12.2010, s. 5).

BILAG II

Centrale resultatindikatorer ⁽¹⁾

1. antal tildelte tilskud
2. antal undertegnede lån
  - 2.1. individuelle lån
  - 2.2. låneordninger
3. samlede mobiliserede investeringer fordelt som følger:
  - 3.1. beløb for mobiliseret privat finansiering
  - 3.2. beløb for mobiliseret offentlig finansiering
4. antal projekter, der modtager støtte, opdelt efter
  - 4.1. land
  - 4.2. NUTS 2-region
  - 4.3. støttet område omfattet af retfærdig omstilling
5. antal projekter, der modtager finansiering under faciliteten
6. antal projekter pr. sektor
  - 6.1. transport
  - 6.2. social infrastruktur
  - 6.3. offentlig forsyning (vand, spildevand, fjernvarme, energi, affaldshåndtering)
  - 6.4. direkte støtte til at lette omstillingen hen imod klimaneutralitet (vedvarende energi, dekarbonisering, energieffektivitet)
  - 6.5. miljømål
  - 6.6. byinfrastruktur og boliger
  - 6.7. øvrige
7. reduktioner af drivhusgasemissioner, hvis det er relevant
8. jobskabelse, hvis det er relevant.

⁽¹⁾ For alle indikatorer angives fordeling pr. region, hvis det er relevant. For alle personoplysninger angives den kønsmæssige fordeling, hvis det er relevant.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1230**af 14. juli 2021****om grænseoverskridende betalinger i Unionen****(kodifikation)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁵⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Af hensyn til et velfungerende indre marked og for at lette den grænseoverskridende handel i Unionen er det afgørende, at gebyrerne for grænseoverskridende betalinger i euro er de samme som for tilsvarende betalinger inden for en medlemsstat.
- (3) Det er ikke hensigtsmæssigt at anvende princippet om lige store gebyrer for betalingsinstrumenter, der hovedsagelig eller udelukkende er papirbaserede, som f.eks. checks, eftersom de i sagens natur ikke kan håndteres så effektivt som elektroniske betalinger.
- (4) Princippet om lige store gebyrer bør finde anvendelse på betalinger, der er påbegyndt eller afsluttet på papir eller i kontanter og som er blevet behandlet elektronisk i løbet af betalingskæden, bortset fra checks, samt på alle gebyrer, der er direkte eller indirekte forbundet med en betalingstransaktion, herunder gebyrer forbundet med en kontrakt. Indirekte gebyrer omfatter gebyrer for oprettelse af en fast betalingsordre eller gebyrer for anvendelse af et betalingskort eller debit- eller kreditkort, som bør være de samme for indenlandske og grænseoverskridende betalingstransaktioner inden for Unionen.
- (5) Med henblik på at forebygge, at betalingsmarkedet opsplittes, er det hensigtsmæssigt at følge princippet om lige store gebyrer. Der bør til dette formål for hver kategori af grænseoverskridende betalingstransaktion identificeres en indenlandsk betaling med samme eller meget tilsvarende karakteristika som den grænseoverskridende betaling. Det bør være muligt bl.a. at anvende følgende kriterier til identifikation af den indenlandske betaling, der svarer til en grænseoverskridende betaling: den kanal, som benyttes til at initiere, udføre og afslutte betalingen, automatiseringsgraden, en eventuel betalingsgaranti, kundestatus og forbindelse med udbyderen af betalingstjenester eller det betalingsinstrument, der anvendes, som defineret i artikel 4, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾. Disse kriterier bør ikke betragtes som udtømmende.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 25.2.2021, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 56 af 16.2.2021, s. 43.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.7.2021.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).

⁽⁵⁾ Se bilag I.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

- (6) De kompetente myndigheder bør udstede retningslinjer for identifikation af tilsvarende betalinger, når de finder det nødvendigt. Kommissionen bør, om nødvendigt med bistand fra Betalingsudvalget, der er oprettet ved artikel 85, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF ⁽⁷⁾, give passende vejledning og bistå de kompetente myndigheder.
- (7) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende og for at undgå ulighederne for brugere af betalingstjenester i medlemsstater i og uden for euroområdet i forhold til grænseoverskridende betalinger i euro, er det nødvendigt at sikre, at gebyrer for grænseoverskridende betalinger i euro inden for Unionen bringes på samme niveau som gebyrerne for tilsvarende nationale betalinger i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor betalingstjenestebrugerens udbyder af betalingstjenester har hjemsted. En udbyder af betalingstjenester anses for at have hjemsted i den medlemsstat, hvor denne udbyder sine tjenester til brugeren af betalingstjenester.
- (8) Vekselgebyrerne tegner sig for en betydelig del af de omkostninger, der er forbundet med grænseoverskridende betalinger, når der anvendes forskellige valutaer i betalerens medlemsstat og betalingsmodtagerens medlemsstat. I artikel 45 i direktiv (EU) 2015/2366 stilles der krav om, at gebyrer og den anvendte vekselkurs skal være gennemsigtige. Nævnte direktivs artikel 52, nr. 3), specificerer oplysningskravene med hensyn til betalingstransaktioner, der er omfattet af en rammeaftale, og artikel 59, stk. 2, i nævnte direktiv omfatter oplysningskravene for parter, der tilbyder valutaomregningstjenester i en pengeautomat eller på salgsstedet. Det er nødvendigt at fastlægge yderligere foranstaltninger med henblik på at beskytte forbrugerne mod overdrevent høje gebyrer for valutaomregningstjenester og sikre, at forbrugerne gives de informationer, som de har brug for til at vælge den bedste valutaomregningsmulighed.
- (9) De foranstaltninger, der skal gennemføres, bør være passende, hensigtsmæssige og omkostningseffektive. I situationer, hvor betaleren står over for forskellige valutaomregningsmuligheder i en pengeautomat eller på salgsstedet, bør de oplysninger, der gives, samtidig gøre det muligt at foretage en sammenligning, således at betaleren kan træffe et informeret valg.
- (10) For at opnå sammenlignelighed bør vekselgebyrer for alle kortbaserede betalinger udtrykkes på samme måde, nemlig som procentuelle avancetillæg i forhold til de senest tilgængelige vekselkurser for euro, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har udstedt. Et avancetillæg skal muligvis baseres på en kurs, der beregnes ud fra to ECB-kurser i tilfælde af en omregning mellem to ikkeeurovalutaer.
- (11) I overensstemmelse med de i direktiv (EU) 2015/2366 fastsatte generelle oplysninger, der skal gives om vekselgebyrer, bør udbydere af valutaomregningstjenester offentliggøre oplysninger om deres vekselgebyrer, før betalingstransaktionen initieres. Parter, der tilbyder valutaomregningstjenester i en pengeautomat eller på salgsstedet, bør give oplysninger om deres gebyrer for sådanne tjenester på en klar og tilgængelig måde, f.eks. ved at angive deres gebyrer ved skranken eller digitalt på terminalen eller på skærmen i tilfælde af onlinekøb. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 59, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2366 bør disse parter, før betalingen initieres, give klare oplysninger om det beløb, der skal udbetales til betalingsmodtageren i den valuta, som betalingsmodtageren anvender, og det samlede beløb, som betaleren skal betale i den valuta, som betalers konto føres i. Det beløb, der skal betales i den valuta, som betalingsmodtageren anvender, bør udtrykke prisen på de varer eller tjenesteydelser, der skal købes, og kan angives ved kassen frem for på betalingsterminalen. Den valuta, som betalingsmodtageren anvender, er generelt den lokale valuta, men kan ifølge princippet om aftalefrihed i visse tilfælde være en anden EU-valuta. Det samlede beløb, som betaleren skal betale i den valuta, som betalers konto føres i, bør bestå af prisen på varerne eller tjenesteydelserne og vekselgebyrerne. Begge beløb bør desuden dokumenteres på kvitteringen eller på et andet varigt medium.
- (12) Med hensyn til artikel 59, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2366, hvor en valutaomregningstjeneste tilbydes i en pengeautomat eller på salgsstedet, bør det være muligt for betaleren at afvise denne tjeneste og i stedet betale i den valuta, som betalingsmodtageren anvender.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

- (13) For at give betalere mulighed for at sammenligne vekselgebyr mulighederne i en pengeautomat eller på salgsstedet bør betalernes betalingstjenesteudbydere ikke kun medtage fuldt sammenlignelige oplysninger om de gældende vekselgebyrer på de vilkår og betingelser, der er fastsat i deres rammeaftale, men bør også offentliggøre disse oplysninger på en bredt og let tilgængelig elektronisk platform, navnlig på deres kundewebsteder, på deres websted for netbank og på deres mobilbankapplikation, på en let forståelig og tilgængelig måde. Dette ville gøre det muligt at udvikle sammenligningswebsteder for at gøre det lettere for forbrugerne at sammenligne priser, når de rejser eller handler i udlandet. Betaleres betalingstjenesteudbydere bør desuden minde betalere om de gældende vekselgebyrer, når en kortbaseret betaling foretages i en anden valuta, ved hjælp af bredt tilgængelige og let tilgængelige elektroniske kommunikationskanaler såsom sms-beskeder, e-mails eller push-meddelelser via betaleres mobilbankapplikation. Betalingstjenesteudbydere bør aftale den elektroniske kommunikationskanal, hvorigennem de vil tilvejebringe oplysninger om vekselgebyrer, med betalingstjenestebrugerne under hensyntagen til den mest effektive kanal til at nå ud til betaleren. Betalingstjenesteudbydere bør også acceptere anmodninger fra betalingstjenestebrugere om at fravælge at modtage de elektroniske meddelelser, der indeholder oplysninger om vekselgebyrerne.
- (14) Regelmæssige påmindelser er passende i situationer, hvor betaleren opholder sig i udlandet i længere tid, f.eks. hvis betaleren er udstationeret eller studerer i udlandet, eller hvis betaleren jævnligt benytter et kort til onlinekøb i den lokale valuta. En forpligtelse til at sørge for sådanne påmindelser ville sikre, at betaleren informeres, når denne overvejer de forskellige valutaomregningsmuligheder.
- (15) Det er væsentligt at lette udførelsen af grænseoverskridende betalinger for udbydere af betalingstjenester. I den forbindelse bør standardiseringsbestrebelse fremmes, især brugen af det internationale nummer til identifikation af en betalingskonto (IBAN) og forretningsidentifikationskode (BIC). Det er derfor hensigtsmæssigt, at udbydere af betalingstjenester oplyser betalingstjenesternes brugere om IBAN og BIC for den pågældende konto.
- (16) For at garantere, at betalingsbalancestatistikker inden for rammerne af det fælles eurobetalingsområde (SEPA) forelægges løbende, rettidigt og på effektiv vis, bør det sikres, at lettilgængelige betalingsdata, f.eks. IBAN, BIC og transaktionsbeløbet og basale, aggregerede betalingsdata for forskellige betalingsinstrumenter fortsat kan indsamles, hvis ikke indsamlingsprocessen forstyrrer den automatiske gennemførelse af betalinger og kan gøres helt automatisk. Denne forordning berører ikke indberetningsforpligtelser til andre politiske formål som f.eks. forebyggelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme eller til skattemæssige formål.
- (17) De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at udføre deres tilsynsopgaver effektivt og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at betalingstjenesteudbydere overholder denne forordning.
- (18) For at gøre det muligt at klage og få erstatning i tilfælde hvor denne forordning er blevet anvendt ukorrekt, bør medlemsstaterne fastlægge hensigtsmæssige og effektive klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af enhver tvist mellem betalingstjenestebrugeren og betalingstjenesteudbyderen. Det er også vigtigt at udpege kompetente myndigheder og organer til udenretslig bilæggelse af tvister.
- (19) Det er afgørende at sikre, at de kompetente myndigheder og organer til udenretslig bilæggelse af tvister i Unionen aktivt samarbejder med henblik på en gnidningsløs og rettidig bilæggelse af tvister på tværs af landegrænser i relation til denne forordning. Det bør være muligt for et sådant samarbejde at udformes som en udveksling af oplysninger om lovgivningen eller den juridiske praksis i deres jurisdiktioner eller en overdragelse eller overtagelse af klage- og erstatningsprocedurer, hvis det er relevant.
- (20) Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning fastsætte sanktioner for manglende overholdelse af denne forordning, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
- (21) Det ville rumme indlysende fordele at udvide denne forordnings anvendelsesområde til andre valutaer end euroen, især hvad angår det antal betalinger, der er omfattet. Der bør fastlægges en notifikationsprocedure, således at medlemsstater, der ikke benytter euroen som deres valuta, kan lade denne forordning omfatte grænseoverskridende betalinger, der foretages i deres nationale valuta.

- (22) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet, Rådet, ECB og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af reglen om udligning af omkostningerne ved grænseoverskridende betalinger i euro med omkostningerne ved nationale transaktioner i nationale valutaer og effektiviteten af de oplysningskrav vedrørende valutaomregning, der er fastsat i denne forordning. Kommissionen bør også undersøge yderligere muligheder og den tekniske gennemførlighed af disse muligheder for at udvide reglen om lige gebyrer for alle EU-valutaer og for yderligere at forbedre gennemsigtigheden og sammenligneligheden af vækselgebyrer samt muligheden for at aktivere og deaktivere valgmuligheden for at acceptere den valutaomregning, der tilbydes af andre parter end betalerens betalingstjenesteudbyder.
- (23) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne men kan snarere på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på Unionsplan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser om grænseoverskridende betalinger og om gennemsigtigheden af vækselgebyrer inden for Unionen.
2. Denne forordning gælder for grænseoverskridende betalinger, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/2366, foretaget i euro eller i en af de nationale valutaer i de medlemsstater, der har meddelt deres beslutning om at udvide denne forordnings anvendelsesområde til deres nationale valuta, i overensstemmelse med denne forordnings artikel 13.

Uanset dette stykkes første afsnit gælder artikel 4 og 5 for nationale og grænseoverskridende betalinger, som foretages i euro eller i en anden national valuta i en medlemsstat end euroen, og som omfatter en valutaomregningstjeneste.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på betalinger, som sker mellem udbydere af betalingstjenester for disses egen regning eller på vegne af andre udbydere af betalingstjenester.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »grænseoverskridende betaling«: en elektronisk behandlet betalingstransaktion, som initieres af en betaler, eller af eller via en betalingsmodtager, og hvor betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er beliggende i forskellige medlemsstater
- 2) »indenlandsk betaling«: en elektronisk behandlet betalingstransaktion, som initieres af en betaler, eller af eller via en betalingsmodtager, og hvor både betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er beliggende i samme medlemsstat
- 3) »betaler«: en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre
- 4) »betalingsmodtager«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion

- 5) »udbyder af betalingstjenester«: enhver af de kategorier af juridiske personer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/2366, og fysiske eller juridiske personer som omhandlet i samme direktivs artikel 32, men ikke de institutter, som er angivet i artikel 2, stk. 5, nr. 2-23, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁸⁾, og som har modtaget dispensation fra en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/2366
- 6) »bruger af betalingstjenester«: en fysisk eller juridisk person, som bruger en betalingstjeneste enten som betaler eller som betalingsmodtager eller begge dele
- 7) »betalingstransaktion«: en handling, der initieres af en betaler eller af eller via en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren
- 8) »betalingsordre«: enhver instruktion fra en betaler eller betalingsmodtager til en udbyder af betalingstjenester om at gennemføre en betalingstransaktion
- 9) »gebyr«: ethvert beløb, som en betalingstjenestebruger opkræves af en betalingstjenesteudbyder, og som er direkte eller indirekte forbundet med en betalingstransaktion, ethvert beløb, som en betalingstjenestebruger opkræves af en betalingstjenesteudbyder eller en part, der leverer valutaomregningstjenester i overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, i (EU) 2015/2366, for en valutaomregningstjeneste, eller en kombination heraf
- 10) »midler«: sedler og mønter, kontopenge og elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ⁽⁹⁾
- 11) »forbruger«: en fysisk person, der handler uden for sin virksomhed som handlende, erhvervsdrivende eller udøver af et liberalt erhverv
- 12) »mikrovirksomhed«: en virksomhed, der på det tidspunkt, hvor aftalen om betalingstjenesten indgås, er en virksomhed som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 1 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁰⁾
- 13) »interbankgebyr«: et gebyr, der betales mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester for hver enkelt debiteringstransaktion
- 14) »direkte debitering«: en betalingstjeneste med henblik på at debitere en betalers betalingskonto, hvor en betalingsstransaktion initieres af betalingsmodtageren på grundlag af, at betaleren har meddelt sit samtykke til betalingsmodtageren, til betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester eller til betalerens egen udbyder af betalings-tjenester
- 15) »direkte debiteringsordning«: et fælles sæt regler, praksis og standarder, som er aftalt mellem udbydere af betalings-tjenester med henblik på gennemførelse af direkte debiteringstransaktioner.

Artikel 3

Gebyrer for grænseoverskridende betalinger og tilsvarende indenlandske betalinger

1. Gebyrer, som en udbyder af betalingstjenester opkræver af en bruger i forbindelse med grænseoverskridende betalinger i euro, skal være de samme som de gebyrer, som denne udbyder af betalingstjenester opkræver for tilsvarende indenlandske betalinger af samme værdi i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor betalingstjenestebrugerens betalingstjenesteudbyder har hjemsted.

2. Gebyrer, som en udbyder af betalingstjenester opkræver af en bruger af betalingstjenester i forbindelse med grænseoverskridende betalinger i den nationale valuta i en medlemsstat, der har meddelt sin beslutning om at udvide denne forordnings anvendelsesområde til sin nationale valuta i overensstemmelse med artikel 13, skal være de samme som de gebyrer, som denne udbyder af betalingstjenester opkræver af brugere af betalingstjenester for tilsvarende indenlandske betalinger af samme værdi og i samme valuta.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

3. Ved vurderingen af gebyrniveauet for en grænseoverskridende betaling skal en udbyder af betalingstjenester med henblik på opfyldelsen af stk. 1 identificere den tilsvarende indenlandske betaling. De kompetente myndigheder udsteder retningslinjer for identifikation af tilsvarende indenlandske betalinger, når de finder det nødvendigt. De kompetente myndigheder samarbejder aktivt inden for Betalingsudvalget, der er nedsat ved artikel 85, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, for at sikre sammenhæng mellem retningslinjerne for tilsvarende indenlandske betalinger.

4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på vekselgebyrer.

Artikel 4

Vekselgebyrer i forbindelse med kortbaserede transaktioner

1. For så vidt angår de oplysninger, der skal gives om vekselgebyrer og den gældende vekselkurs, (jf. artikel 45, stk. 1, artikel 52, nr. 3), og artikel 59, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2366, skal betalingstjenesteudbydere og parter, der udbyder valutaomregningstjenester i en pengeautomat eller på det salgssted, som er omhandlet i artikel 59, stk. 2, i nævnte direktiv, udtrykke de samlede vekselgebyrer som et procentuelt avancetillæg i forhold til de senest tilgængelige vekselkurser for euro, der er udstedt af Den Europæiske Centralbank (ECB). Dette avancetillæg skal oplyses til betaleren, før betalingstransaktionen initieres.

2. Betalingstjenesteudbydere skal også offentliggøre det avancetillæg, der er omhandlet i stk. 1, på en forståelig og let tilgængelig måde på en bredt og let tilgængelig elektronisk platform.

3. Foruden de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal den part, der leverer valutaomregningstjenesten i en pengeautomat eller på salgsstedet, give betaleren følgende oplysninger, før betalingstransaktionen initieres:

a) det beløb, der skal betales til betalingsmodtageren i den valuta, som betalingsmodtageren anvender

b) det beløb, som betaleren skal betale, i den valuta, som betalers konto føres i.

4. En part, der leverer valutaomregningstjenester i en pengeautomat eller på salgsstedet, skal klart anføre de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i pengeautomaten eller på salgsstedet. Før betalingstransaktionen initieres, skal den pågældende part også underrette betaleren om muligheden for at betale i den valuta, som betalingsmodtageren anvender, og med den valutaomregning, der efterfølgende udføres af betalerens betalingstjenesteudbyder. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, skal også stilles til rådighed for betaleren på et varigt medium, efter at transaktionen er blevet initieret.

5. Betalerens betalingstjenesteudbyder sender for hvert betalingskort, som er blevet udstedt til betaleren af betalerens betalingstjenesteudbyder, og som er knyttet til den samme konto, betaleren en elektronisk meddelelse med de i stk. 1 omhandlede oplysninger uden unødigt forsinkelse, efter at betalerens betalingstjenesteudbyder modtager en betalingsordre ved en kontanthævning i en pengeautomat eller for en betaling på et salgssted i en hvilken som helst EU-valuta, som er forskellig fra den valuta, som betalerens konto føres i.

Uanset første afsnit skal en sådan meddelelse sendes igen én gang i hver måned, hvori betalerens betalingstjenesteudbyder modtager en betalingsordre fra betaleren i samme valuta.

6. Betalingstjenesteudbyderen aftaler med betalingstjenestebrugeren den eller de bredt tilgængelige og let tilgængelige elektroniske kommunikationskanal(er), hvorigennem betalingstjenesteudbyderen sender den i stk. 5 omhandlede meddelelse.

Betalingstjenesteudbydere skal tilbyde betalingstjenestebrugere muligheden for at fravælge at modtage de i stk. 5 omhandlede elektroniske meddelelser.

Betalingstjenesteudbyderen og betalingstjenestebrugeren kan aftale, at stk. 5 og dette stykke ikke finder anvendelse helt eller delvist, hvis betalingstjenestebrugeren ikke er en forbruger.

7. De i denne artikel omhandlede oplysninger skal fremlægges gratis og på en neutral og forståelig måde.

Artikel 5

Vekselgebyrer i forbindelse med kreditoverførsler

1. Når en valutaomregningstjeneste tilbydes af betalernes betalingstjenesteudbydere i forbindelse med en kreditoverførsel som defineret i artikel 4, nr. 24), i direktiv (EU) 2015/2366, der initieres online direkte ved brug af betalingstjenesteudbyderens websted eller mobilbankapplikation, skal betalingstjenesteudbyderen, for så vidt angår artikel 45, stk. 1, og artikel 52, nr. 3), i nævnte direktiv, før betalingstransaktionen initieres, informere betaleren på en klar, neutral og forståelig måde om de anslåede gebyrer for valutaomregningstjenester, der gælder for kreditoverførslen.
2. Forud for initieringen af en betalingstransaktion meddeler betalingstjenesteudbyderen på en klar, neutral og forståelig måde betaleren den samlede anslåede kreditoverførsel i den valuta, som betalernes konto føres i, herunder eventuelle transaktionsgebyrer og eventuelle vekselgebyrer. Betalingstjenesteudbyderen skal også oplyse det anslåede beløb, der skal overføres til betalingsmodtageren i den valuta, som betalingsmodtagerens konto føres i.

Artikel 6

Foranstaltninger, der kan lette automatiseringen af betalinger

1. Udbyderen af betalingstjenester oplyser, når dette er relevant, brugeren af betalingstjenester om brugerens internationale nummer til identifikation af en betalingskonto (IBAN) og udbyderen af betalingstjenesters forretningsidentifikationskode (BIC).

Desuden oplyser udbyderen af betalingstjenester, når dette er relevant, om brugeren af betalingstjenesters IBAN og udbyderen af betalingstjenesters BIC på kontoudtog eller i et bilag hertil.

Udbyderen af betalingstjenester skal give brugeren af betalingstjenester de oplysninger, som er påkrævet i henhold til dette stykke, gratis.

2. Udbyderen af betalingstjenester kan opkræve yderligere gebyrer ud over dem, der opkræves i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, af brugeren af betalingstjenester, hvis denne bruger pålægger udbyderen af betalingstjenester at gennemføre en grænseoverskridende betaling uden at meddele IBAN og, i hensigtsmæssigt omfang og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012⁽¹⁾, den tilhørende BIC for betalingskontoen i den anden medlemsstat. Disse gebyrer skal være passende og stå i rimeligt forhold til omkostningerne. De skal være aftalt mellem udbyderen af betalingstjenester og brugeren af betalingstjenesten. Udbyderen af betalingstjenester skal oplyse brugeren af betalingstjenesten om størrelsen af de yderligere gebyrer i god tid før, at brugeren bindes af denne aftale.

3. Når det er hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende betalingstransaktions art og for så vidt angår fakturering af varer og tjenesteydelser inden for Unionen, skal en leverandør af varer og tjenesteydelser, der accepterer betalinger, som er omfattet af denne forordning, oplyse sine kunder om sit IBAN og BIC på sin udbyder af betalingstjenester.

Artikel 7

Forpligtelse til at foretage betalingsbalanceindberetninger

1. Medlemsstaterne skal ikke fastsætte nationale forpligtelser for udbydere af betalingstjenester til at foretage indberetninger til brug for afregningsbaserede betalingsbalancestatistikker vedrørende deres kunders betalingstransaktioner.
2. Uden at dette berører stk. 1, kan medlemsstaterne indsamle aggregerede data eller andre relevante lettilgængelige oplysninger, når en sådan indsamling ikke har nogen indflydelse på udbydere af betalingstjenesters straight-through processing af betalinger, og udbydere af betalingstjenester kan automatisere indsamlingen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

*Artikel 8***Kompetente myndigheder**

Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som bærer ansvaret for at sikre, at denne forordning overholdes.

Medlemsstaterne underretter uden unødige forsinkelse Kommissionen om ændringer med hensyn til de kompetente myndigheder, som er meddelt den i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 924/2009.

Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at overvåge overholdelsen af denne forordning effektivt samt at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre dens overholdelse.

*Artikel 9***Klageprocedurer for påståede overtrædelser af denne forordning**

1. Medlemsstaterne fastlægger procedurer, hvorved brugere af betalingstjenester og andre interesserede parter kan indgive klager til de kompetente myndigheder over udbydere af betalingstjenesters påståede overtrædelser af denne forordning.

2. De kompetente myndigheder skal, hvor det er relevant, og uden at dette berører retten til at indbringe en klage for en domstol i overensstemmelse med nationale retsplejeregler, informere enhver part, som har indgivet en klage, om eksistensen af de udenretslige klage- og erstatningsprocedurer, der er fastlagt i henhold til artikel 10.

*Artikel 10***Udenretslige klage- og erstatningsprocedurer**

1. Medlemsstaterne fastlægger tilstrækkelige og effektive udenretslige klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser, der følger af denne forordning, mellem brugere af betalingstjenester og deres udbydere af betalingstjenester. Medlemsstaterne udpeger med henblik herpå de ansvarlige organer.

2. Medlemsstaterne underretter uden unødige forsinkelse Kommissionen om ændringer med hensyn til de organer, som er meddelt den i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 924/2009.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne artikel kun gælder for brugere af betalingstjenester, som er forbrugere eller mikrovirksomheder. Medlemsstaterne skal i så fald underrette Kommissionen herom.

*Artikel 11***Samarbejde på tværs af landegrænser**

De forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder og organerne med ansvar for de udenretslige klage- og erstatningsprocedurer, jf. artikel 8 og 10, samarbejder aktivt og hurtigt om at bilægge tvister på tværs af landegrænser. Medlemsstaterne sikrer, at der finder et sådant samarbejde sted.

*Artikel 12***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelserne om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver ændring, der berører de bestemmelser og foranstaltninger, der er meddelt den i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. 924/2009.

Artikel 13

Anvendelse på andre valutaer end euroen

En medlemsstat, som ikke benytter euroen som sin valuta, og som beslutter at udvide nærværende forordnings anvendelsesområde til sin nationale valuta, underretter Kommissionen herom.

Denne notifikation offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udvidede anvendelse af denne forordning på den berørte medlemsstats nationale valuta får virkning 14 dage efter denne offentliggørelse.

Artikel 14

Revision

1. Senest den 19. april 2022 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, ECB og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen og virkningen af denne forordning, som navnlig skal indeholde:

- a) en evaluering af den måde, hvorpå betalingstjenesteudbydere anvender nærværende forordnings artikel 3
- b) en evaluering af udviklingen i antallet af og størrelsen af gebyrer for nationale og grænseoverskridende betalinger i medlemsstaternes nationale valutaer og i euro siden datoen for vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/518 ⁽¹²⁾, det vil sige den 19. marts 2019
- c) en evaluering af virkningen af nærværende forordnings artikel 3 om udvikling af vekselgebyrer og andre gebyrer i forbindelse med betalingstjenester for både betalere og betalingsmodtagere
- d) en evaluering af den anslåede virkning af ændringen af nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, med henblik på at dække alle medlemsstaters valutaer
- e) en evaluering af, hvordan udbydere af valutaomregningstjenester anvender de oplysningskrav, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 4 og 5, og den nationale ret til gennemførelse af artikel 45, stk. 1, artikel 52, nr. 3), og artikel 59, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2366, og hvorvidt disse regler har øget gennemsigtigheden af vekselgebyrer
- f) en evaluering af, hvorvidt og i hvilken udstrækning udbydere af valutaomregningstjenester har haft problemer med den praktiske anvendelse af nærværende forordnings artikel 4 og 5 og den nationale ret til gennemførelse af artikel 45, stk. 1, artikel 52, nr. 3), og artikel 59, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2366
- g) en cost-benefit-analyse af kommunikationskanaler og teknologier, som anvendes af eller er til rådighed for udbydere af valutaomregningstjenester, og som yderligere kan forbedre gennemsigtigheden af vekselgebyrer, herunder en evaluering af, hvorvidt der er visse kanaler, som betalingstjenesteudbydere bør være forpligtet til at tilbyde i forbindelse med fremsendelsen af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4. Denne analyse skal også omfatte en vurdering af den tekniske gennemførlighed af en samtidig offentliggørelse af oplysningerne, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1 og 3, før hver enkelt transaktion initieres, for alle de valutaomregningsmuligheder, der er tilgængelige i en pengeautomat eller på salgsstedet
- h) en cost-benefit-analyse af indførelsen af muligheden for, at betalere kan blokere den mulighed for valutaomregning, der tilbydes af en anden part end betalerens betalingstjenesteudbyder i en pengeautomat eller på salgsstedet, og ændre deres præferencer i denne henseende
- i) en cost-benefit-analyse af indførelsen af et krav til betalerens betalingstjenesteudbyder om ved leveringen af valutaomregningstjenester i forbindelse med en individuel betalingstransaktion at anvende den vekselkurs, der gælder på tidspunktet for initieringen af transaktionen ved clearing og afvikling af transaktionen.

2. Den rapport, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte perioden fra den 15. december 2019 til den 19. oktober 2021. Ved udarbejdelsen af denne rapport kan Kommissionen gøre brug af de data, som medlemsstaterne har indsamlet i forbindelse med stk. 1, og den skal tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med forskellige betalingstransaktioner, idet der især sondres mellem transaktioner, der initieres i en pengeautomat og på salgsstedet.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/518 af 19. marts 2019 om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009, for så vidt angår gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer (EUT L 91 af 29.3.2019, s. 36).

*Artikel 15***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 924/2009 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 16***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. LOGAR
Formand

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over efterfølgende ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EF) nr. 924/2009
(EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) nr. 260/2012
(EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22)

Europa-Parlamentets og Rådets
forordning (EU) 2019/518
(EUT L 91 af 29.3.2019, s. 36)

(Kun for så vidt angår
henvisningerne i artikel 17 til
artikel 2, 3, 4, 5, 7 og 8)

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 924/2009	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1, 2 og 3	Artikel 1, stk. 1, 2 og 3
Artikel 1, stk. 4	–
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 1a	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3a	Artikel 4
Artikel 3b	Artikel 5
Artikel 4, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 4, stk. 3	Artikel 6, stk. 2
Artikel 4, stk. 4	Artikel 6, stk. 3
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	–
Artikel 7	–
Artikel 9, første afsnit	Artikel 8, første afsnit
Artikel 9, andet afsnit	Artikel 8, andet afsnit
Artikel 9, tredje afsnit	–
Artikel 9, fjerde afsnit	Artikel 8, tredje afsnit
Artikel 10, stk. 1, første afsnit	Artikel 9, stk. 1
Artikel 10, stk. 1, andet afsnit	–
Artikel 10, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14, stk. 1	Artikel 13
Artikel 14, stk. 2	–
Artikel 14, stk. 3	–
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
–	Bilag I
–	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1231

af 14. juli 2021

om ændring af forordning (EU) 2019/833 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 ⁽³⁾ vedtog Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO) på sit 41. og 42. årsmøde i henholdsvis 2019 og 2020 en række juridisk bindende afgørelser om bevarelse af fiskeressourcerne under dens kompetenceområde.
- (2) Disse afgørelser er rettet til de kontraherende parter i NAFO, men omfatter også forpligtelser for operatørerne (f.eks. fartøjsføreren). NAFO's nye bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som er bindende for alle kontraherende parter i NAFO, er trådt i kraft. De skal indarbejdes i EU-retten, i det omfang de ikke allerede er fastsat i EU-retten.
- (3) Forordning (EU) 2019/833 bør derfor tilpasses for at anvende NAFO's norm for måling af masker, indføre den definition af »fiskerifartøjer«, som NAFO anvender for at give Unionens kontrol- og håndhævelsesmyndigheder mulighed for at arbejde på samme måde som andre kontraherende parter i NAFO og forbedre informationsstrømmen mellem medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og NAFO's eksekutivsekretariat.
- (4) I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 ⁽⁴⁾ skal EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) bl.a. tilrettelægge den operative koordinering af medlemsstaternes fiskerikontrol og -inspektion med henblik på at gennemføre internationale kontrol- og inspektionsprogrammer såsom NAFO's ordning for fælles inspektion og overvågning og bistå medlemsstaterne med at indberette oplysninger om fiskeriaktiviteter og kontrol og inspektion til Kommissionen og tredjemand. EFCA bør derfor udpeges som det organ, der modtager oplysninger om kontrol og inspektion, såsom rapporter fra inspektioner til havs og indberetninger fra observatørordningen fra medlemsstaterne, og fremsender disse til NAFO's eksekutivsekretariat.
- (5) Proceduren for bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, med hvilken de kontraherende parter fremsender oplysninger til NAFO's (MCS-)websted for tilsyn, kontrol og overvågning, omfatter at sende de oplysninger, der skal fremsendes, til NAFO's eksekutivsekretariat. Det er derfor nødvendigt, at de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2019/833 ajourføres for at afspejle denne ændring og præcisere, hvilke kanaler medlemsstaterne skal anvende til at fremsende de relevante oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 429 af 11.12.2020, s. 279.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.7.2021.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 af 20. maj 2019 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, om ændring af forordning (EU) 2016/1627 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 og (EF) nr. 1386/2007 (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 af 19. marts 2019 om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 18).

- (6) Det er også nødvendigt at indføre bestemmelserne om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne for at beskytte grønlandsk haj (*Somniosus microcephalus*), at tilpasse bestemmelserne om charteraftaler til bestemmelserne i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne og at præcisere behovet for, at den kontraherende havnestat giver sit samtykke til, at inspektører fra en anden kontraherende part kan deltage.
- (7) Visse bestemmelser i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne må forventes at blive ændret på NAFO's årlige møder på grund af indførelsen af nye tekniske foranstaltninger vedrørende ændringer i bestandenes biomasse og en revideret områderestriktion for bundfiskeri. For hurtigt at kunne indarbejde kommende ændringer af bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne i EU-retten, før fangstsæsonen indledes, bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår regulering af maskestørrelser, sorteringsgitter eller -riste og ophængskæder i fiskeri efter dybvandsrejer og for så vidt angår områderestriktioner for bundfiskeri. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁷⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (8) Forordning (EU) 2019/833 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2019/833

I forordning (EU) 2019/833 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
- a) Nr. 6) affattes således:
- »6) »fiskerfartøj«: ethvert EU-fartøj, som er udrustet eller beregnet til, eller som udøver fiskeriaktiviteter, herunder forarbejdning af fisk, omladning eller enhver anden aktivitet, der tager sigte på eller er relateret til fiskeriaktiviteter, herunder undersøgelses- eller forsøgsfiskeri.«
- b) Følgende nummer tilføjes:
- »31) »MCS-websted«: webstedet om NAFO's tilsyn, kontrol og overvågning, som rummer oplysninger af relevans for inspektioner til havs og i havn.«
- 2) I artikel 5 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 2 affattes således:
- »2. Medlemsstaterne kan give fiskerfartøjer, der fører deres flag, lov til at fiske efter bestande, for hvilke Unionen ikke er blevet tildelt en kvote i overensstemmelse med de gældende fiskerimuligheder (»Andet«-kvoten), hvis der findes en sådan kvote, og der ikke er givet meddelelse om lukning fra NAFO's eksekutivsekretariat.«
- b) Stk. 3, litra c), affattes således:
- »c) underrette Kommissionen og EFCA om navnene på EU-fartøjer, der har til hensigt at fiske »Andet«-kvoten, mindst 48 timer forud for hver indsejling og efter mindst 48 timers fravær fra det regulerede område. Denne meddelelse skal om muligt ledsages af et skøn over den forventede fangst. Hvis Kommissionen finder, at de relevante betingelser i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne er opfyldt, underretter den NAFO's eksekutivsekretariat herom.«

(7) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- 3) I artikel 6, stk. 1, affattes litra d) og e) således:
- »d) lukker sit direkte fiskeri efter rød fisk i afsnit 3M mellem kl. 24.00 UTC den dag, hvor den akkumulerede rapporterede fangst skønnes at nå op på 50 % af den samlede tilladte fangstmængde for rød fisk i afsnit 3M, som anmeldt i overensstemmelse med stk. 3, og den 1. juli
  - e) lukker sit direkte fiskeri efter rød fisk i afsnit 3M kl. 24.00 UTC den dag, hvor den akkumulerede rapporterede fangst skønnes at nå op på 100 % af den samlede tilladte fangstmængde for rød fisk i afsnit 3M, som anmeldt i overensstemmelse med stk. 3«.
- 4) I artikel 7, stk. 2, affattes litra a) og b) således:
- »a) der er ikke blevet tildelt nogen kvote til Unionen for den pågældende bestand i det pågældende afsnit i overensstemmelse med de gældende fiskerimuligheder
  - b) et forbud mod fiskeri efter den pågældende bestand er i kraft (fiskestop), eller«.
- 5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Torsk i afsnit 3M

1. Følgende kontrolforanstaltninger finder anvendelse på fartøjer med mere end 1 250 kg torskefangster fra afsnit 3M om bord:
    - a) Fartøjer må kun lande eller omlade deres torskefangster fra afsnit 3M i de havne, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 39
    - b) Mindst 48 timer før det forventede ankomsttidspunkt i havnen skal et fartøj eller dets repræsentant på vegne heraf underrette den kompetente havnemyndighed om sit forventede ankomsttidspunkt, den anslåede mængde af torskefangster fra afsnit 3M, der bevares om bord, og oplysninger om det eller de afsnit, hvor eventuelle andre torskefangster, der bevares om bord, er taget
    - c) Hver medlemsstat inspicerer hver landing eller omladning af torskefangster fra afsnit 3M i sine havne og udarbejder en inspektionsrapport i det format, der er foreskrevet i bilag IV.C til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 9) i bilaget til denne forordning, og sender det til NAFO's eksekutivsekretariat med kopi til Kommissionen og EFCA senest 12 arbejdsdage efter den dato, hvor inspektionen blev afsluttet. Denne rapport skal identificere og give oplysninger om enhver overtrædelse af denne forordning, der er konstateret under havneinspektionen. Den skal indeholde alle relevante oplysninger, der er tilgængelige for så vidt angår overtrædelser, der er konstateret til søs i løbet af det inspicerede fiskerfartøjs igangværende fangstrejse.
  2. Hver medlemsstat inspicerer fartøjer med mindre end 1 250 kg torskefangster fra afsnit 3M om bord på grundlag af risikostyring.
  3. Kommissionen eller et af denne udpeget organ sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c), straks overføres til NAFO's eksekutivsekretariat til offentliggørelse på MCS-webstedet.«
- 6) I artikel 10 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
    - i) Litra c) affattes således:
      - »c) Hver medlemsstat sender Kommissionen navnet på hver havn, som den har udpeget, og Kommissionen fremsender navnene til NAFO's eksekutivsekretariat. Eventuelle efterfølgende ændringer i listen skal sendes som erstatning for den foregående, mindst 20 dage før ændringen træder i kraft.«
    - ii) Litra e) affattes således:
      - »e) Hver medlemsstat inspicerer hver landing af hellefisk i sine havne og udarbejder en inspektionsrapport i det format, der er foreskrevet i bilag IV.C til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 9) i bilaget til denne forordning, og sender det til NAFO's eksekutivsekretariat med kopi til Kommissionen og EFCA senest 14 arbejdsdage efter den dato, hvor inspektionen blev afsluttet. Rapporten skal identificere og give oplysninger om enhver overtrædelse af denne forordning, der er konstateret under havneinspektionen. Den skal indeholde alle relevante oplysninger, der er tilgængelige for så vidt angår overtrædelser, der er konstateret til søs i løbet af det inspicerede fiskerfartøjs igangværende fangstrejse.«

- b) Stk. 2, litra d), nr. i), affattes således:
- »i) det ikke modtager bekræftelse senest 72 timer efter den underretning, det har fremsendt i overensstemmelse med litra a), eller«.
- 7) I artikel 12 tilføjes følgende stykker:
- »9. Det er forbudt at udøve direkte fiskeri efter grønlandsk haj (*Somniosus microcephalus*) i det regulerede område.
10. Fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at minimere utilsigtet fangst og dødelighed, og hvis de er i live, sættes enheder af grønlandsk haj ud på en måde, der medfører mindst mulig skade.«
- 8) I artikel 13 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1 affattes således:
- »1. Med henblik på denne artikel måles maskestørrelse i overensstemmelse med bilag III.A til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 10) i bilaget til denne forordning.«
- b) Stk. 2, litra a), affattes således:
- »a) 40 mm for rejer, herunder rejer (PRA)«.
- 9) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:
- »3a. fiskerfartøjer, der udøver direkte trawlfiskeri efter torsk i afsnit 3M, skal anvende et sorteringsgitter med en minimumsafstand på 55 mm med henblik på at reducere fangsten af mindre eksemplarer af torsk. Sorteringsgittret skal placeres på trawlets overpanel foran fangstposen.«
- 10) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Områderestriktioner for bundfiskeri

1. Indtil den 31. december 2021 må intet fartøj udøve bundfiskeri i nogen af de områder, som er illustreret i figur 3 i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 14) i bilaget til denne forordning, og defineret ved at forbinde koordinaterne angivet i tabel 5 i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 15) i bilaget til denne forordning, i deres numeriske rækkefølge og tilbage til koordinat 1.
2. Indtil den 31. december 2021 må intet fartøj udøve bundfiskeri i de områder i afsnit 3O, som er illustreret i figur 4 i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 16) i bilaget til denne forordning, og defineret ved at forbinde koordinaterne angivet i tabel 6 i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 17) i bilaget til denne forordning, i deres numeriske rækkefølge og tilbage til koordinat 1.
3. Indtil den 31. december 2021 må intet fartøj udøve bundfiskeri i område 1-13, som er illustreret i figur 5 i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 18) i bilaget til denne forordning, og defineret ved at forbinde koordinaterne angivet i tabel 7 i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 19) i bilaget til denne forordning, i numerisk rækkefølge og tilbage til koordinat 1.«
- 11) Artikel 23 erstattes af følgende:

»Artikel 23

Charteraftaler

1. I denne artikel forstås ved »chartrende kontraherende part« den kontraherende part, der har en tildeling som anført i bilag I.A og bilag I.B til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, eller den medlemsstat, der har en tildeling af fiskerimuligheder, og ved »kontraherende flagstat« forstås den kontraherende part eller den medlemsstat, hvor det chartrede fartøj er registreret.
2. Hele eller en del af en chartrende kontraherende parts fiskebevilling kan fanges ved hjælp af et chartret fiskeribetretiget fartøj (»chartret fartøj«), der fører en anden kontraherende parts flag, på følgende betingelser:
- a) den kontraherende flagstat har skriftligt givet sit samtykke til charteraftalen

- b) charteraftalen er begrænset til ét fiskerfartøj pr. kontraherende flagstat i et hvilket som helst kalenderår
- c) varigheden af fiskeriaktiviteterne i charteraftalen overstiger ikke seks måneder kumulativt i et kalenderår, og
- d) det chartrede fartøj er ikke et fartøj, som tidligere beviseligt har udøvet IUU-fiskeri.

3. Alle fangster og bifangster taget af det chartrede fartøj i overensstemmelse med charteraftalen tilskrives den chartrende kontraherende part.

4. Den kontraherende flagstat må ikke give det chartrede fartøj tilladelse til at fiske efter nogen af den kontraherende flagstats fiskerirettigheder eller i henhold til en anden charteraftale på samme tid, når det udfører fiskeri i henhold til charteraftalen.

5. Der må ikke ske omladning til søs uden forudgående tilladelse fra den chartrende kontraherende part, som skal sikre, at den udføres under tilsyn af en observatør om bord.

6. Den kontraherende flagstat meddeler skriftligt NAFO's eksekutivsekretariat sit samtykke til charteraftalen, før den påbegyndes, og sender det chartrede fartøj en kopi af den meddelelse, der er udstedt af NAFO's eksekutivsekretariat, med de nærmere oplysninger om chartringen.

6a. Hvis det chartrede fartøj er et EU-fiskerfartøj, underretter flagmedlemsstaten skriftligt Kommissionen, før charteraftalen påbegyndes. Hvis Kommissionen finder, at de relevante betingelser i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne er opfyldt, underretter den NAFO's eksekutivsekretariat om sit samtykke til charteraftalen.

6b. Den chartrende kontraherende part skal inden den dato, hvor charteraftalen træder i kraft, give NAFO's eksekutivsekretariat og det chartrede fartøj følgende oplysninger, og en kopi heraf skal til enhver tid findes om bord:

- a) navn, flagstatens registrering, IMO-nummer og fartøjets flagstat
- b) fartøjets eventuelle tidligere navn(e) og flagstat(er)
- c) navn og adresse på ejeren eller ejerne og fartøjets operatører
- d) en kopi af charteraftalen og enhver fiskeritilladelse eller -licens, som den kontraherende part har udstedt til det chartrede fartøj, og
- e) fartøjets fiskerirettigheder.

6c. Hvis den chartrende kontraherende part er Unionen, meddeler den chartrende medlemsstat Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6b, før charteraftalen træder i kraft. Hvis Kommissionen finder, at de relevante betingelser i bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne er opfyldt, fremsender den oplysningerne til NAFO's eksekutivsekretariat.

7. Hvis det chartrede fartøj er et EU-fiskerfartøj, underretter flagmedlemsstaten omgående Kommissionen om følgende begivenheder:

- a) påbegyndelse af fiskeriet i henhold til charteraftalen
- b) suspension af fiskeriet i henhold til charteraftalen
- c) genoptagelse af fiskeriet i henhold til en charteraftale, der er suspenderet
- d) afslutning af fiskeriet i henhold til charteraftalen.

8. Den kontraherende flagstat opbevarer en separat fortegnelse over fangst- og bifangstdata fra fiskeriaktiviteter i overensstemmelse med ethvert charter for et fartøj, der fører dens flag, og rapporterer dem til Kommissionen, som fremsender dem til den chartrende kontraherende part og NAFO's eksekutivsekretariat.«

12) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2, litra a), affattes således:
  - »a) fangsten fra hvert træk/hver udsætning registreres nøjagtigt for hvert afsnit«.
- b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

- i) Litra b) affattes således:
- »b) registrerer produktionen af hver art og produkttype for hvert afsnit.«
- ii) Litra d) affattes således:
- »d) registrerer hver optegnelse i overensstemmelse med artikel 24 og«.
- iii) Følgende litra tilføjes:
- »e) når produktionen er foregået på dagen for en inspektion, stilles oplysningerne vedrørende enhver fangst, der er forarbejdet den pågældende dag, til rådighed for en inspektør på anmodning.«
- c) I stk. 6 foretages følgende ændringer:
- i) Første afsnit, litra c), affattes således:
- »c) fangstopgørelse (CAT): fangstmængde og mængde, der udsmides, efter art for dagen før rapporten, fordelt på afsnit, herunder nulfangstopgørelser, sendt dagligt inden kl. 12:00 UTC, medmindre oplysningerne på anden måde er indsendt i en COX-meddelelse; nulfangst beholdt og nuludsmid af alle arter indberettes ved hjælp af 3-alfa-koden MZZ (ikkenspecificerede marine arter) og mængde som »0« som følgende eksempler viser (//CA/MZZ 0//og//RJ/MZZ 0//)«.
- ii) Andet afsnit affattes således:
- »Fangster rapporteres på artsniveau under deres tilsvarende 3-alfa-kode, der er angivet i bilag I.C til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 11) i bilaget til denne forordning, eller, hvis den ikke fremgår af bilag I.C til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, anvendes FAO's Aquatic Sciences and Fisheries Information System List of Species for Fishery Statistics Purposes. Den skønnede vægt af hajer fanget pr. træk eller udsætning skal også registreres.«
- d) I stk. 9 tilføjes følgende afsnit:
- »Dette stykkes første afsnit, litra a), finder ikke anvendelse, hvis alle fangster er rapporteret i overensstemmelse med stk. 6.«
- 13) I artikel 27 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 5 tilføjes følgende litra:
- »g) elektronisk og straks efter modtagelsen fremsende den daglige observatørrapport, jf. stk. 11, litra e), til NAFO's eksekutivsekretariat.«
- b) Stk. 7 affattes således:
- »7. Hver medlemsstat forelægger:
- a) senest 24 timer før stationeringen af en observatør om bord på et fiskerfartøj fiskerfartøjets navn og internationale radiokaldesignal sammen den pågældende observatørs navn og ID (hvis det er relevant)
- b) senest 20 dage efter fartøjets ankomst i havnen den observatørfangstrejserapport, der er omhandlet i stk. 11
- c) senest den 15. februar hvert år for det foregående kalenderår en rapport om sin overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne artikel.«
- c) Stk. 15 affattes således:
- »15. De oplysninger, som medlemsstaterne er forpligtet til at forelægge i overensstemmelse med stk. 3, litra c) og d), stk. 5, litra a), stk. 6, litra c), og stk. 7, fremsendes til EFCA med kopi til Kommissionen. EFCA sikrer, at disse oplysninger straks overføres til NAFO's eksekutivsekretariat til offentliggørelse på MCS-webstedet.«
- 14) I artikel 28 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 2 affattes således:
- »2. Inspektion og overvågning udføres af inspektører, der er udpeget af medlemsstaterne, EFCA og Kommissionen. Medlemsstaterne og Kommissionen underretter EFCA om inspektørerne via ordningen.«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Inspektører, der besøger et forskningsfartøj, skal notere fartøjets status og begrænse inspektionsprocedurerne til dem, der er nødvendige for at sikre, at fartøjet udfører aktiviteter i overensstemmelse med sin forskningsplan. Hvis inspektørerne har rimelig grund til at mistænke, at fartøjet udfører aktiviteter, der ikke er i overensstemmelse med dets forskningsplan, skal Kommissionen og EFCA omgående informeres, og bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne anvendes i fuldt omfang.«

15) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) fremsende overvågningsrapporten til EFCA, som straks skal forelægge den for NAFO's eksekutivsekretariat med henblik på fremsendelse til fartøjets kontraherende flagstat.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Hver medlemsstat sender undersøgelsesrapporten til EFCA, som sender den til NAFO's eksekutivsekretariat og til Kommissionen.«

16) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), nr. ii), affattes således:

»ii) føre optegnelser samt forskelle mellem den registrerede fangst og deres skøn over fangsten om bord i de relevante afsnit i inspektionsrapporten.«

b) Stk. 3, litra a), affattes således:

»a) om muligt inden for 20 dage efter inspektionen sende rapporten fra inspektionen til havs til EFCA, der fremsender den til NAFO's eksekutivsekretariat.«

17) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra g), affattes således:

»g) underretter en eventuel observatør om bord om overtrædelsen.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra a), affattes således:

»a) inden for 24 timer fra konstateringen af overtrædelsen fremsende skriftlig meddelelse om den overtrædelse, der er rapporteret af dens inspektører, til Kommissionen og EFCA, som igen underretter den kompetente myndighed i den kontraherende flagstat eller medlemsstaten, hvis den er forskellig fra den medlemsstat, der udfører inspektionen, samt NAFO's eksekutivsekretariat. Den skriftlige meddelelse skal indeholde de oplysninger, der er anført i inspektionsrapportens afsnit om overtrædelse i bilag IV.B til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 41) i bilaget til denne forordning, med angivelse af de relevante foranstaltninger og detaljeret beskrivelse af grundlaget for udstedelsen af meddelelsen om overtrædelse og beviserne til støtte for meddelelsen og om muligt ledsaget af billeder af redskaber, fangster eller andre beviser i forbindelse med overtrædelsen som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»EFCA fremsender inspektionsrapporten til NAFO's eksekutivsekretariat.«

18) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) fiskeri af »Anden«-kvote uden forudgående meddelelse til Kommissionen og EFCA i strid med artikel 5.«

ii) Litra e) affattes således:

»e) fiskeri i et lukket område i strid med artikel 9, stk. 5, eller artikel 18.«

iii) Litra g) affattes således:

»g) anvendelse af en uautoriseret maskestørrelse eller gitterstørrelse i strid med artikel 13 eller artikel 14.«

iv) Litra k) affattes således:

»k) manglende afsendelse af meddelelser om fangst i strid med artikel 12, stk. 1, eller artikel 25«.

b) Stk. 5 affattes således:

»5. I stk. 3 og 4 forstås »forkerte fangstoptegnelser« som en forskel på mindst 10 ton eller 20 %, alt efter hvad der er størst, mellem inspektørernes skøn over forarbejdede fangster om bord, efter art eller samlet mængde, og de tal, der er registreret i produktionslogbogen, beregnet i procent af tallene i produktionslogbogen.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Med forbehold af flagmedlemsstatens samtykke — og den kontraherende havnestats, hvis den er forskellig fra flagmedlemsstaten — kan inspektører fra en anden kontraherende part eller medlemsstat deltage i den fulde inspektion og optælling af fangsten.«

19) I artikel 39 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Havnedlemsstaten skal forelægge Kommissionen en liste over udpegede havne, som fiskerfartøjer kan få adgang til med henblik på landing, omladning og/eller levering af havnetjenester, og i videst muligt omfang sikre, at hver udpeget havn har tilstrækkelig kapacitet til at foretage inspektioner i henhold til dette kapitel. Kommissionen meddeler NAFO's eksekutivsekretariat listen over udpegede havne. Eventuelle efterfølgende ændringer af listen skal offentliggøres som erstatning for den foregående, mindst 15 dage før ændringen træder i kraft.

2. Havnedlemsstaten fastsætter en minimumsperiode for forudgående anmodninger. Perioden for forudgående anmodning er tre arbejdsdage før det forventede ankomsttidspunkt. Efter aftale med Kommissionen kan havnedlemsstaten dog fastsætte bestemmelser for en anden periode for forudgående anmodning under hensyntagen til bl.a. fangstprodukttype eller afstanden mellem fiskeområder og dens havne. Havnedlemsstaten skal fremsende oplysningerne om den forudgående anmodningsperiode til Kommissionen, som meddeler dem til NAFO's eksekutivsekretariat.

3. Havnedlemsstaten udpeger den kompetente myndighed, der skal fungere som kontaktpunkt med henblik på modtagelse af anmodninger i overensstemmelse med artikel 41, modtagelse af bekræftelser i overensstemmelse med artikel 40, stk. 2, og udstedelse af tilladelser i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6. Havnedlemsstaten skal fremsende den kompetente myndigheds navn og kontaktoplysninger til Kommissionen, som meddeler dem til NAFO's eksekutivsekretariat.«

b) Stk. 8 og 9 affattes således:

»8. Havnedlemsstaten underretter straks fartøjsføreren om sin beslutning om, hvorvidt indsejling i havnen skal godkendes eller nægtes, eller hvis fartøjet er i havn, om landing, omladning og anden brug af havnen. Hvis fartøjets indsejling tillades, sender havnedlemsstaten fartøjsføreren en kopi af formularen til forudgående anmodning om havnestatskontrol (Port State Control Prior Request Form) i bilag II.L til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 43) i bilaget til denne forordning, med del C behørigt udfyldt. Denne kopi skal også sendes til NAFO's eksekutivsekretariat med kopi til Kommissionen og EFCA. I tilfælde af afslag skal havnedlemsstaten også underrette flagstaten, der er kontraherende part i NAFO.

9. I tilfælde af annullering af den forudgående anmodning, der er nævnt i artikel 41, stk. 2, sender havnedlemsstaten en kopi af den annullerede formular til forudgående anmodning om havnestatskontrol til NAFO's eksekutivsekretariat med kopi til Kommissionen og EFCA.«

c) Stk. 17 affattes således:

»17. Havnedlemsstaten sender straks en kopi af hver af havnestatens inspektionsrapporter til NAFO's eksekutivsekretariat med kopi til Kommissionen og EFCA.«

20) Artikel 45 affattes således:

»Artikel 45

Observation og inspektion af tredjepartsfartøjer i det regulerede område

Alle medlemsstater, eller i relevante tilfælde EFCA, med en inspektions- og/eller overvågningstilstedeværelse i det regulerede område, der er godkendt i henhold til ordningen for fælles inspektion og overvågning, og som observerer eller identificerer et tredjepartsfartøj, der udøver fiskeriaktiviteter i det regulerede område, skal:

- a) omgående sende oplysningerne til Kommissionen ved hjælp af formatet i overvågningsrapporten i bilag IV.A til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 38) i bilaget til denne forordning
- b) forsøge at underrette fartøjsføreren om, at fartøjet formodes at være involveret i IUU-fiskeri, og at disse oplysninger vil blive distribueret til alle kontraherende parter, relevante fiskeriorganisationer og fartøjets flagstat
- c) i givet fald anmode om tilladelse fra fartøjsføreren til at borde fartøjet med henblik på inspektion, og
- d) hvis fartøjsføreren accepterer inspektionen:
  - i) straks fremsende inspektørens resultater til Kommissionen ved hjælp af inspektionsrapportformularen i bilag IV.B til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne, jf. nr. 41) i bilaget til denne forordning, og
  - ii) fremsende en kopi af inspektionsrapporten til fartøjsføreren.«

21) I artikel 50, stk. 2, tilføjes følgende litra:

- »i) maskestørrelser som fastsat i artikel 13, stk. 2
- j) tekniske specifikationer for sorteringsgitre eller -riste og ophængskæder inden for fiskeri efter dybhavsrejer som fastsat i artikel 14, stk. 2, og tekniske specifikationer for sorteringsgitre eller tilbehør som fastsat i artikel 14, stk. 3 eller 3a
- k) områderestriktioner eller tidsmæssige restriktioner for bundfiskeri som fastsat i artikel 18.«

22) Bilaget til afgørelsen ændres således:

- a) Nr. 44) affattes således:

»44) Bilag IV.H til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne om inspektioner, jf. artikel 39, stk. 11«.
- b) Følgende nr. tilføjes:

»45) Bilag II.H til bevarelses- og håndhævelsesforanstaltningerne om proceduren for tildeling af adgang til MCS-webstedet for fysiske personer i de kontraherende parter.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D.M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. LOGAR
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1232

af 14. juli 2021

om en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, for så vidt angår den anvendelse af teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, der foretages af udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester med det formål at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16, stk. 2, sammenholdt med artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽³⁾ indeholder bestemmelser, der sikrer retten til privatliv og fortrolighed for så vidt angår behandling af personoplysninger i forbindelse med udveksling af data inden for den elektroniske kommunikationssektor. Dette direktiv præciserer og supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾.
- (2) Direktiv 2002/58/EF finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med ydelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Indtil den 21. december 2020 fandt definitionen af »elektronisk kommunikationstjeneste« i artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽⁵⁾ anvendelse. På den dato blev direktiv 2002/21/EF ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ⁽⁶⁾. Definitionen af »elektronisk kommunikationstjeneste« i artikel 2, nr. 4, i direktiv (EU) 2018/1972 omfatter nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 7. Nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, som omfatter f.eks. internettelefoni, meddelelsetjenester og webbaserede e-mailtjenester, blev derfor bragt inden for anvendelsesområdet for direktiv 2002/58/EF den 21. december 2020.
- (3) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) anerkender Unionen de rettigheder, friheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). I artikel 7 i chartret beskyttes enhvers ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation, hvilket omfatter kommunikationshemmelighed. Chartrets artikel 8 indeholder retten til beskyttelse af personoplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 11.1.2021, s. 63.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.7.2021.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

- (4) Artikel 3, stk. 1, i De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder (»børnekonventionen«) og chartrets artikel 24, stk. 2, fastslår, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner. Børnekonventionens artikel 3, stk. 2, og chartrets artikel 24, stk. 1, fremhæver derudover børns ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel.
- (5) Beskyttelse af børn, såvel offline som online, er en af Unionens prioriteter. Seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn udgør alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder, navnlig børns ret til beskyttelse mod alle former for vold, misbrug, forsømmelse, mishandling og udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, som fastlagt ved børnekonventionen og chartret. Digitalisering har medført mange fordele for samfundet og økonomien, men har også medført udfordringer, herunder en stigning i seksuelt misbrug af børn online. Kommissionen vedtog den 24. juli 2020 en meddelelse med titlen »EU-strategi om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn« (»strategien«). Strategien har til formål at sikre, at der gøres en effektiv indsats på EU-plan for at bekæmpe seksuelt misbrug af børn.
- (6) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ⁽⁷⁾ regulerer denne forordning ikke medlemsstaternes politik med hensyn til kønslig omgængelse, til hvilken der er givet samtykke, som børn deltager i, og som kan betragtes som normal opdagelse af seksualitet i menneskets udvikling, under hensyntagen til de forskellige kulturelle og juridiske traditioner og nye måder at etablere og vedligeholde relationer mellem børn og unge på, herunder gennem informations- og kommunikationsteknologier.
- (7) Nogle udbydere af visse nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester (»udbydere«), såsom webmail- og meddelelsetjenester, anvender allerede på frivillig basis specifikke teknologier til at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det til de retshåndhavende myndigheder og til organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, ved at scanne enten indholdet såsom billeder og tekst eller trafikdataene for kommunikation, idet der i visse tilfælde benyttes historiske data. Den teknologi, der anvendes til disse aktiviteter, kunne være hashkodeteknologi til billeder og videoer og klassifikatorer og kunstig intelligens til analyse af tekst- eller trafikdata. Når hashkodeteknologi anvendes, bliver der rapporteret om online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, når der kommer et positivt hit, hvilket vil sige et match fra en sammenligning mellem et billede eller en video og en unik, ikkekonvertibel digital signatur (»hash«) fra en database, der forvaltes af en organisation, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og som indeholder verificeret online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn. Disse udbydere henvender sig til nationale hotlines til indberetning af online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og til organisationer, såvel inden for Unionen som i tredjelande, der har til formål at identificere børn, begrænse seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn og forebygge, at børn bliver ofre. Sådanne organisationer er måske ikke omfattet af forordning (EU) 2016/679. Tilsammen spiller sådanne frivillige aktiviteter en værdifuld rolle med hensyn til at gøre det muligt at identificere og redde ofre, hvis grundlæggende rettigheder til menneskelig værdighed og til fysisk og mental integritet krænkes alvorligt. Sådanne frivillige aktiviteter er også vigtige med hensyn til at reducere den yderligere udbredelse af online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn og bidrage til identifikation og efterforskning af gerningsmænd og til forebyggelse, opdagelse, efterforskning og retsforfølgning af tilfælde af seksuelt misbrug af børn.
- (8) Uanset deres legitime formål udgør udbyderes frivillige aktiviteter for at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det en indgriben i den grundlæggende ret til respekt for privatliv og familieliv og til beskyttelse af personoplysninger for alle brugere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester (»brugere«). Enhver begrænsning af udøvelsen af den grundlæggende ret til respekt for privatliv og familieliv, herunder kommunikationshæmmeligheden, kan ikke begrundes alene med, at udbydere brugte visse teknologier på et tidspunkt, hvor nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ikke faldt ind under definitionen af »elektroniske kommunikationstjenester«. Sådanne begrænsninger er kun mulige på visse betingelser. I henhold til chartrets artikel 52, stk. 1, skal sådanne begrænsninger være fastlagt i lovgivningen og skal respektere det

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeførelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

væsentligste indhold i rettighederne til privatliv og familieliv og til beskyttelse af personoplysninger og, under iagttagelse af proportionalitetsprincippet, de skal være nødvendige og faktisk svare til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for at beskytte andres rettigheder og friheder. Hvor sådanne begrænsninger permanent indebærer en generel og vilkårlig overvågning og analyse af alle brugeres kommunikation, griber de ind i retten til kommunikationshemmelighed.

- (9) Indtil den 20. december 2020 var behandlingen af personoplysninger foretaget af udbydere ved hjælp af frivillige foranstaltninger med det formål at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, udelukkende reguleret ved forordning (EU) 2016/679. Direktiv (EU) 2018/1972, som skulle gennemføres i national ret inden den 20. december 2020, bragte udbydere ind under anvendelsesområdet for direktiv 2002/58/EF. For at fortsætte med at anvende sådanne frivillige foranstaltninger efter den 20. december 2020 bør udbydere opfylde betingelserne i nærværende forordning. Forordning (EU) 2016/679 vil fortsat finde anvendelse på behandling af personoplysninger, der udføres ved hjælp af sådanne frivillige foranstaltninger.
- (10) Direktiv 2002/58/EF indeholder ingen specifikke bestemmelser om udbyderes behandling af personoplysninger i forbindelse med ydelse af elektroniske kommunikationstjenester med det formål at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester. I henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF kan medlemsstaterne imidlertid vedtage retsfor skrifter med henblik på at indskrænke rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, der er omhandlet bl.a. i nævnte direktivs artikel 5 og 6, som vedrører kommunikationshemmeligheden og trafikdata, med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger knyttet til seksuelt misbrug af børn. I mangel af sådanne nationale retsfor skrifter og i afventning af vedtagelsen af en mere langsigtet retlig ramme for bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn på EU-plan kan udbydere ikke længere påberåbe sig forordning (EU) 2016/679 som grundlag for at fortsætte med at bruge frivillige foranstaltninger for at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og for at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester efter den 21. december 2020. Nærværende forordning fastsætter ikke noget retsgrundlag for udbyderes behandling af personoplysninger med det ene formål at afsløre seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester, men den fastsætter, at der kan gøres en undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF. Nærværende forordning fastsætter yderligere garantier, som skal respekteres af udbyderne, hvis de ønsker at påberåbe sig den.
- (11) Behandlingen af oplysninger med henblik på denne forordning vil kunne indebære behandling af særlige kategorier af personoplysninger som fastsat i forordning (EU) 2016/679. Behandling af billeder og videoer ved hjælp af specifikke tekniske midler, der muliggør en entydig identifikation eller autentificering af en fysisk person, betragtes som behandling af særlige kategorier af personoplysninger.
- (12) Nærværende forordning foreskriver en midlertidig undtagelse fra artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, som beskytter kommunikationshemmeligheden og trafikdata. Udbyderes frivillige brug af teknologier til at behandle personoplysninger og andre data i det omfang, det er nødvendigt for at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester hører under anvendelsesområdet for undtagelsen foreskrevet i denne forordning, forudsat at sådan brug opfylder betingelserne fastlagt i denne forordning, og er derfor er underlagt de garantier og betingelser, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/679.
- (13) Direktiv 2002/58/EF blev vedtaget på grundlag af artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Derudover har ikke alle medlemsstater vedtaget lovgivningsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF for at begrænse anvendelsesområdet for de rettigheder og forpligtelser, der vedrører kommunikationshemmeligheden og trafikdata som fastsat i nævnte direktiv, og vedtagelsen af sådanne foranstaltninger indebærer en betydelig risiko for fragmentering, der sandsynligvis vil påvirke det indre marked negativt. Som følge heraf bør denne forordning baseres på artikel 114 i TEUF.

- (14) Eftersom data relateret til elektronisk kommunikation, der involverer fysiske personer, sædvanligvis betragtes som personoplysninger, bør denne forordning også baseres på artikel 16 i TEUF, som udgør et specifikt retsgrundlag for vedtagelsen af regler for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt af medlemsstaterne under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af EU-retten, og regler for den frie udveksling af personoplysninger.
- (15) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med udbyderes udbud af elektroniske kommunikationstjenester med det ene formål at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester i det omfang denne behandling er omfattet af anvendelsesområdet for undtagelsen i nærværende forordning.
- (16) De typer teknologier, der anvendes med henblik på denne forordning, bør være dem, der griber mindst muligt ind i privatlivets fred i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau i branchen. Disse teknologier bør ikke anvendes til systematisk filtrering og scanning af tekst i kommunikation, medmindre det udelukkende tjener til at afsløre mønstre, der peger på mulige konkrete grunde til at mistænke seksuelt misbrug af børn online, og de bør ikke være i stand til at udlede substansen af kommunikationens indhold. I tilfælde af teknologi, der anvendes til at identificere hvervning af børn, bør sådanne konkrete grunde til mistanke baseres på objektivt identificerede risikofaktorer såsom aldersforskel og sandsynligheden for, at et barn er involveret i den scannede kommunikation.
- (17) Passende procedurer og klagemekanismer bør være på plads for at sikre, at enkeltpersoner kan klage til udbyderne. Sådanne procedurer og klagemekanismer er navnlig relevante, hvor indhold, der ikke udgør seksuelt misbrug af børn online, er blevet fjernet eller indberettet til retshåndhævende myndigheder eller til en organisation, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn online.
- (18) For at sikre nøjagtigheden og pålideligheden så meget som muligt bør den teknologi, der anvendes med henblik på denne forordning, i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau i branchen begrænse antallet og andel af fejl (falske positive) i videst muligt omfang og bør, hvor det er nødvendigt, straks berigtige sådanne fejl, der alligevel måtte forekomme.
- (19) De indholdsdata og trafikdata, der behandles, og de personoplysninger, der genereres i forbindelse med udførelse af de aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, samt den periode, hvor dataene efterfølgende lagres i tilfælde af identifikation af formodet seksuelt misbrug af børn online, bør forblive begrænsede til, hvad der er strengt nødvendigt for at udføre disse aktiviteter. Alle data bør straks og permanent slettes, så snart de ikke længere er strengt nødvendige for et af de formål, der er angivet i denne forordning, herunder hvor der ikke er identificeret formodet seksuelt misbrug af børn online, og under alle omstændigheder senest 12 måneder efter opdagelsen af det formodede seksuelle misbrug af børn. Dette bør ikke berøre muligheden for at lagre relevant indholdsdata og trafikdata i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF. Denne forordning berører ikke anvendelsen af en eventuel retlig forpligtelse i henhold til EU-retten eller national ret til at opbevare data, som gælder for udbydere.
- (20) Denne forordning forhindrer ikke en udbyder, der har indberettet seksuelt misbrug af børn online til de retshåndhævende myndigheder, i at anmode disse myndigheder om at bekræfte modtagelse af indberetningen.
- (21) For at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med de aktiviteter, der foretages i henhold til undtagelsen, der er foreskrevet ved denne forordning, bør udbydere senest den 3. februar 2022 og herefter senest den 31. januar hvert år offentliggøre og forelægge rapporter for den kompetente tilsynsmyndighed udpeget i henhold til forordning (EU) 2016/679 (»tilsynsmyndighed«) og for Kommissionen. Sådanne rapporter bør omfatte behandling, der falder ind under nærværende forordnings anvendelsesområde, herunder typen og mængden af de behandlede data, det specifikke grundlag for behandlingen af personoplysninger i henhold til forordning (EU) 2016/679, grundlaget for overførsler af personoplysninger ud af Unionen i henhold til kapitel V i forordning (EU) 2016/679, hvor det er relevant, antallet af identificerede tilfælde af seksuelt misbrug af børn online, idet der skelnes mellem online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvervning af børn, antallet af tilfælde, hvor en bruger har indgivet en klage til den interne klagemekanisme eller anmodet om retsmidler, samt resultatet af sådanne klager og

retsprocedurer, antallet og andelen af fejl (falske positive) for de forskellige anvendte teknologier, de foranstaltninger, der træffes for at begrænse fejlprocenten, og den fejlprocent, der er opnået, opbevaringspolitikken og de databeskyttelsesgarantier, der er anvendt i henhold til forordning (EU) 2016/679, og navnene på de organisationer, som handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og med hvilke data er blevet delt i overensstemmelse med nærværende forordning.

- (22) For at støtte tilsynsmyndighederne med deres opgaver bør Kommissionen anmode Det Europæiske Databeskyttelsesråd om at udstede retningslinjer om overholdelsen af forordning (EU) 2016/679 for så vidt angår den behandling, der falder ind under anvendelsesområdet for den undtagelse, der er fastsat i nærværende forordning. Når tilsynsmyndighederne vurderer, hvorvidt en etableret eller ny teknologi, der skal anvendes, er i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau i branchen, er den mindst indgribende i privatlivets fred og fungerer på et passende retsgrundlag i henhold til forordning (EU) 2016/679, bør disse retningslinjer navnlig hjælpe tilsynsmyndighederne med at give rådgivning inden for rammerne af proceduren for forudgående høring, der er fastsat i nævnte forordning.
- (23) Nærværende forordning begrænser retten til beskyttelse af kommunikationshemmeligheden og udgør en undtagelse fra den afgørelse, der er truffet i henhold til direktiv (EU) 2018/1972, om, at nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester er underlagt de samme regler, som gælder for alle andre elektroniske kommunikationstjenester for så vidt angår privatlivets fred, med det ene formål at opdage seksuelt misbrug af børn online på disse tjenester og indberette det til de retshåndhævende myndigheder eller til organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn og fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra disse tjenester. Denne forordnings anvendelsesperiode bør derfor begrænses til tre år fra dens anvendelsesdato for at give tilstrækkelig tid til at vedtage en ny, langsigtet retlig ramme. Hvor den langsigtede retlige ramme vedtages og træder i kraft inden den nævnte dato, bør den langsigtede retlige ramme ophæve denne forordning.
- (24) Med hensyn til alle andre aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2002/58/EF, bør udbydere være omfattet af de specifikke forpligtelser, der er fastsat i nævnte direktiv, og dermed af de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder, som er udpeget i henhold til nævnte direktiv.
- (25) End-to-end-kryptering er et vigtigt værktøj til at sikre sikkerheden og fortroligheden af brugeres, herunder børns, kommunikation. En hvilken som helst svækkelse af kryptering kan potentielt misbruges af ondsindede tredjeparter. Intet i denne forordning bør derfor fortolkes som forbud mod eller svækkelse af end-to-end-kryptering.
- (26) Retten til respekt for privatliv og familieliv, herunder kommunikationshemmeligheden, er en grundlæggende rettighed, som er sikret i chartrets artikel 7. Den er således også en forudsætning for sikker kommunikation mellem ofre for seksuelt misbrug af børn og en betroet voksen eller organisationer, der er aktive i bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn, samt for kommunikation mellem ofre og deres advokater.
- (27) Denne forordning bør ikke berøre regler om tavshedspligt i national ret såsom reglerne om beskyttelse af erhvervsfølsom kommunikation mellem læger og deres patienter, mellem journalister og deres kilder eller mellem advokater og deres klienter, navnlig fordi kommunikationshemmeligheden mellem advokater og deres klienter er helt afgørende for at sikre en effektiv udøvelse af retten til forsvar som en væsentlig del af retten til en retfærdig rettergang. Denne forordning bør heller ikke berøre nationale regler om registre over offentlige myndigheder eller organisationer, der tilbyder rådgivning til personer i nød.
- (28) Udbydere bør meddele Kommissionen navnene på de organisationer, som handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og som de indberetter potentielt seksuelt misbrug af børn online til i henhold til denne forordning. Selv om det er udbyderne, der som følge af deres funktion som dataansvarlige har ansvaret for at vurdere, hvilken tredjepart de kan dele personoplysninger med i henhold til forordning (EU) 2016/679, bør Kommissionen sikre gennemsigtighed med hensyn til overførsel af potentielle tilfælde af seksuelt misbrug af børn online ved på sit websted at offentliggøre en liste over de organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, som den har fået meddelelse om. Denne offentlige liste bør være let tilgængelig. Det bør også være muligt for udbydere at anvende denne liste til at identificere relevante organisationer i den globale kamp

mod seksuelt misbrug af børn online. Denne liste bør ikke berøre de forpligtelser, der påhviler udbyderne som følge af deres funktion som dataansvarlige i henhold til forordning (EU) 2016/679, herunder for så vidt angår deres forpligtelse til at foretage enhver overførsel af personoplysninger ud af Unionen i henhold til nævnte forordnings kapitel V og deres forpligtelse til at opfylde alle forpligtelser i henhold til nævnte forordnings kapitel IV.

- (29) De statistikker, som skal indgives af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, er vigtige indikatorer for evalueringen af politikker, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger. Desuden er det vigtigt at anerkende virkningen af sekundær viktimitisering, som er iboende i deling af billeder og videoer af ofre for seksuelt misbrug af børn, som kan have været i cirkulation i årevis, og som ikke afspejles fuldt ud i sådanne statistikker.
- (30) I overensstemmelse med kravene fastsat i forordning (EU) 2016/679, navnlig kravet om, at medlemsstaterne skal sikre, at tilsynsmyndighederne råder over de menneskelige, tekniske og finansielle ressourcer, der er nødvendige for, at de effektivt kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser, bør medlemsstaterne sikre, at tilsynsmyndighederne har tilstrækkelige ressourcer til effektivt at udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser i henhold til nærværende forordning.
- (31) Hvor en udbyder har gennemført en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse og hørt tilsynsmyndighederne med hensyn til en teknologi i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 forud for nærværende forordnings ikrafttræden, bør denne udbyder ikke være forpligtet under nærværende forordning til at foretage endnu en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse eller en høring, forudsat at tilsynsmyndighederne har tilkendegivet, at behandlingen af data ved hjælp af den pågældende teknologi ikke vil medføre en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, eller at den dataansvarlige har truffet foranstaltninger til at begrænse en sådan risiko.
- (32) Brugere bør have ret til effektive retsmidler, hvor deres rettigheder er blevet krænkede som følge af behandling af personoplysninger og andre data, med det formål at opdage seksuelt misbrug af børn online på nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester og indberette det og at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra disse tjenester, for eksempel hvor en brugers indhold eller identitet er blevet indberettet til en organisation, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, eller til retshåndhavende myndigheder, eller hvor en brugers indhold er blevet fjernet, eller en brugers konto er blevet spærret, eller en tjeneste, der tilbydes en bruger, er blevet suspenderet.
- (33) I overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF og princippet om dataminimering bør behandlingen af personoplysninger og andre data begrænses til indholdsdata og relaterede trafikdata, i det omfang det er strengt nødvendigt for at opfylde denne forordnings formål.
- (34) Den undtagelse, der foreskrives ved denne forordning, bør omfatte de kategorier af oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, som finder anvendelse på behandling af både personoplysninger og andre data end personoplysninger, der behandles i forbindelse med ydelse af en nummerafhængig interpersonel kommunikationstjeneste.
- (35) Denne forordnings mål er at indføre en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF uden at skabe fragmentering på det indre marked. Derudover er det usandsynligt, at alle medlemsstater vil kunne vedtage nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger i tide. Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Den indfører en midlertidig og strengt begrænset undtagelse fra anvendelsen af artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF med en række garantier, der sikrer, at den ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det fastsatte mål.

- (36) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾ og afgav en udtalelse den 10. november 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter midlertidige og strengt begrænsede regler, der undtager fra visse forpligtelser, der er fastsat i direktiv 2002/58/EF, med det ene formål at gøre det muligt for visse udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester (»udbydere«) at anvende, uden at det berører forordning (EU) 2016/679, specifikke teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, i det omfang det er strengt nødvendigt for at opdage seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester og indberette det og for at fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, fra deres tjenester.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på scanning af lydkommunikation.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste«: en nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste som defineret i artikel 2, nr. 7, i direktiv (EU) 2018/1972
- 2) »online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn«:
  - a) børnepornografi som defineret i artikel 2, litra c), i direktiv 2011/93/EU
  - b) pornografisk optræden som defineret i artikel 2, litra e), i direktiv 2011/93/EU
- 3) »hvervning af børn«: en forsætlig adfærd, som udgør en strafbar handling i henhold til artikel 6 i direktiv 2011/93/EF
- 4) »seksuelt misbrug af børn online«: online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn og hvervning af børn.

Artikel 3

Undtagelsens anvendelsesområde

1. Artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF finder ikke anvendelse på kommunikationshæmmeligheden ved kommunikation, der omfatter udbyderes behandling af personoplysninger og andre data i forbindelse med udbud af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, forudsat at:

- a) behandlingen:
  - i) er strengt nødvendig for at anvende specifik teknologi med det ene formål at opdage og fjerne online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og indberette det til retshåndhavende myndigheder og til organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og at opdage hvervning af børn og indberette det til retshåndhavende myndigheder eller til organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn
  - ii) står i rimeligt forhold til formålet og er begrænset til teknologier, som af udbydere anvendes udelukkende til det formål, der er fastsat i nr. i)

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- iii) er begrænset til indholdsdata og relateret trafikdata, der er strengt nødvendige til det formål, der er fastsat i nr. i)
- iv) er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt til det formål, der er fastsat i nr. i)
- b) de teknologier, der anvendes til det formål, der er fastsat i dette stykkes litra a), nr. i), er i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau i branchen og griber mindst muligt ind i privatlivets fred, herunder med hensyn til princippet om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger, der er fastsat i artikel 25 i forordning (EU) 2016/679, og disse teknologier ikke, i det omfang de anvendes til at scanne tekst i kommunikation, er i stand til at udlede kommunikationens indhold, men udelukkende er i stand til at opdage mønstre, der tyder på muligt seksuelt misbrug af børn online
- c) der, for så vidt angår enhver specifik teknologi, der anvendes til det formål, der er fastsat i dette stykkes litra a), nr. i), er gennemført en forudgående konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) 2016/679 og en forudgående høringsprocedure som omhandlet i nævnte forordnings artikel 36
- d) udbyderen for så vidt angår ny teknologi, forstået som teknologi, der anvendes med det formål at opdage online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og som ikke er blevet anvendt af nogen udbyder i forbindelse med tjenester, der leveres til brugere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester (»brugere«), i Unionen, før den 2. august 2021, og for så vidt angår teknologi, der anvendes med det formål at identificere mulig hvervning af børn, rapporterer tilbage til den kompetente myndighed om de foranstaltninger, der er truffet for at påvise overholdelse af skriftlig rådgivning, der er givet i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, i forordning (EU) 2016/679, af den kompetente tilsynsmyndighed, der er udpeget i henhold til nævnte forordnings kapitel VI, afdeling 1, (»tilsynsmyndighed«) som led i den forudgående høringsprocedure.
- e) de anvendte teknologier er tilstrækkeligt pålidelige, idet de i videst muligt omfang begrænser fejlraten med hensyn til opdagelse af indhold, der udgør seksuelt misbrug af børn online, og der, hvor sådanne lejlighedsvis fejl opstår, straks rettes op på følgerne
- f) de teknologier, der anvendes til at opdage mønstre for mulig hvervning af børn, er begrænset til brug af relevante nøgleindikatorer og objektive identificerede risikofaktorer såsom aldersforskel og sandsynligheden for, at et barn er involveret i den scannede kommunikation, uden at det berører retten til menneskelig gennemgang
- g) udbyderne:
  - i) har indført interne procedurer for at forhindre misbrug af, uautoriseret adgang til og uautoriserede overførsler af personoplysninger og andre data
  - ii) sikrer menneskelig overvågning af og, hvor det er nødvendigt, menneskelig indgriben i behandlingen af personoplysninger og andre data ved hjælp af teknologier, der er omfattet af denne forordning
  - iii) sikrer, at der ikke uden forudgående menneskelig bekræftelse indberettes materiale, der ikke tidligere er identificeret som online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, til retshåndhævende myndigheder eller organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod misbrug af børn
  - iv) har indført passende procedurer og klagemekanismer for at sikre, at brugere kan indgive klager dertil inden for en rimelig tidsfrist med det formål at fremlægge deres synspunkter
  - v) oplyse brugere på en klar, fremtrædende og forståelig måde om, at udbyderne i overensstemmelse med denne forordning har påberåbt sig undtagelsen fra artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF vedrørende brugeres kommunikationshemmelighed med det ene formål, der er fastsat i nærværende stykkes litra a), nr. i), logikken bag de foranstaltninger, udbyderne har truffet i henhold til undtagelsen, og indvirkningen på brugeres kommunikationshemmelighed, herunder muligheden for, at personoplysninger deles med retshåndhævende myndigheder og organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn
  - vi) oplyse brugere om følgende, hvor deres indhold er blevet fjernet, eller deres konto er blevet spærret, eller en tjeneste, der tilbydes dem, er blevet suspenderet:
    - 1) klagemulighederne hos udbyderne
    - 2) muligheden for at indgive en klage til en tilsynsmyndighed og
    - 3) retten til domstolsprøvelse

- vii) senest den 3. februar 2022 og herefter senest den 31. januar hvert år offentliggør og forelægger for den kompetente tilsynsmyndighed og Kommissionen en rapport om behandlingen af personoplysninger i henhold til denne forordning, herunder om:
- 1) typen og mængden af behandlede data
  - 2) det specifikke grundlag for behandlingen i henhold til forordning (EU) 2016/679
  - 3) grundlaget for overførsler af personoplysninger ud af Unionen i henhold til kapitel V i forordning (EU) 2016/679, hvor det er relevant
  - 4) antallet af identificerede tilfælde af seksuelt misbrug af børn online, idet der skelnes mellem online materiale, der viser misbrug af børn, og hvervning af børn
  - 5) antallet af tilfælde, hvor en bruger har indgivet en klage til den interne klagemekanisme eller til en judiciel myndighed, samt resultatet af sådanne klager
  - 6) antallet og andelen af fejl (falske positive) for de forskellige anvendte teknologier
  - 7) de foranstaltninger, der træffes for at begrænse fejlprocenten, og den fejlprocent, der opnås
  - 8) opbevaringspolitikken og de databeskyttelsesgarantier, der er anvendt i henhold til forordning (EU) 2016/679
  - 9) navnene på de organisationer, som handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og med hvilke data er blevet delt i henhold til nærværende forordning
- h) hvis der er identificeret formodet seksuelt misbrug af børn online, lagres de indholdsdata og relaterede trafikdata, som behandles med henblik på formålet i litra a), nr. i), samt personoplysninger, der genereres ved en sådan behandling, på sikker vis og udelukkende til følgende formål:
- i) for straks at indberette det formodede seksuelle misbrug af børn online til de kompetente retshåndhævende og retslige myndigheder eller organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn
  - ii) for at spærre den pågældende brugers konto eller suspendere eller bringe leveringen af tjenesteydelsen til denne bruger til ophør
  - iii) for at skabe en unik, ikkekonvertibel digital signatur («hash») af data, der pålideligt er identificeret som online materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
  - iv) for at give den pågældende bruger mulighed for at klage til udbyderen eller iværksætte administrativ prøvelse eller domstolsprøvelse af spørgsmål vedrørende det formodede seksuelle misbrug af børn eller
  - v) for at besvare anmodninger fra kompetente retshåndhævende og retlige myndigheder i overensstemmelse med gældende ret om at give dem de nødvendige oplysninger med henblik på forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger som fastsat i direktiv 2011/93/EU
- i) dataene lagres ikke længere end strengt nødvendigt til det relevante formål, der er fastsat i litra h), og under ingen omstændigheder længere end 12 måneder fra datoen for opdagelsen af det formodede seksuelle misbrug af børn online
- j) alle tilfælde af begrundet og verificeret mistanke om seksuelt misbrug af børn online indberettes straks til de kompetente nationale retshåndhævende myndigheder eller til organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn.
2. Indtil den 3. april 2022 gælder betingelsen fastsat i stk. 1, litra c), ikke for udbydere, som
- a) anvendte en specifik teknologi før den 2. august 2021 med det i stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede formål uden forinden at have afsluttet en forudgående høringsprocedure vedrørende den pågældende teknologi
  - b) indleder en forudgående høringsprocedure før den 3. september 2021, og
  - c) samarbejder behørigt med den kompetente tilsynsmyndighed i forbindelse med den forudgående høringsprocedure, der er omhandlet i litra b).

3. Indtil den 3. april 2022 gælder betingelsen fastsat i stk. 1, litra d), ikke for udbydere, som:
  - a) anvendte en teknologi som omhandlet i stk. 1, litra d), før den 2. august 2021 uden forinden at have afsluttet en forudgående høringsprocedure vedrørende den pågældende teknologi
  - b) indleder en procedure som omhandlet i stk. 1, litra d), før den 3. september 2021 og
  - c) samarbejder behørigt med den kompetente tilsynsmyndighed i forbindelse med proceduren, der er omhandlet i stk. 1, litra d).

Artikel 4

Retningslinjer fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd

Senest den 3. september 2021 og i henhold til artikel 70 i forordning (EU) 2016/679 anmoder Kommissionen Det Europæiske Databeskyttelsesråd om at udstede retningslinjer med det formål at bistå tilsynsmyndighederne med at vurdere, hvorvidt den behandling, der falder inden for nærværende forordnings anvendelsesområde, vedrørende eksisterende og nye teknologier, som anvendes til det i nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), fastsatte formål, overholder forordning (EU) 2016/679.

Artikel 5

Effektive retsmidler

I overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 15, stk. 2, i direktiv 2002/58/EF har brugere ret til effektive retsmidler, hvor de finder, at deres rettigheder er blevet krænket som følge af behandlingen af personoplysninger og andre data til de formål, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

Artikel 6

Tilsynsmyndigheder

De tilsynsmyndigheder, der er udpeget i henhold til kapitel VI, afdeling 1, i forordning (EU) 2016/679, overvåger den behandling, der falder ind under nærværende forordnings anvendelsesområde, i overensstemmelse med deres kompetencer og beføjelser i henhold til nævnte kapitel.

Artikel 7

Offentlig liste over organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn

1. Senest den 3. september 2021 meddeler udbydere Kommissionen en liste indeholdende navnene på organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og til hvilke de rapporterer seksuelt misbrug af børn online. Udbydere skal regelmæssigt meddele Kommissionen eventuelle ændringer af denne liste.
2. Senest den 3. oktober 2021 gør Kommissionen en liste offentligt tilgængelig indeholdende navnene på de organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, og som den er blevet meddelt i henhold til stk. 1. Kommissionen holder denne offentlige liste ajourført.

Artikel 8

Statistikker

1. Senest den 3. august 2022 og derefter hvert år skal medlemsstaterne gøre offentligt tilgængelig og forelægge rapporter for Kommissionen med statistikker om følgende:
  - a) det samlede antal indberetninger af opdaget seksuelt misbrug af børn online, som udbydere og organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, har forelagt for de kompetente nationale retshåndhavende myndigheder, idet der, så vidt sådanne oplysninger er til rådighed, skelnes mellem det absolutte antal sager og sager, der er indberettet flere gange, samt typen af udbydere, på hvis tjeneste det seksuelle misbrug af børn online blev opdaget

- b) antallet af børn, der er identificeret gennem tiltag i henhold til artikel 3, opdelt efter køn
  - c) antallet af gerningsmænd, som er blevet dømt.
2. Kommissionen aggregerer de statistikker, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og tager dem i betragtning ved udarbejdelsen af gennemførelsesrapporten i henhold til artikel 9.

Artikel 9

Gennemførelsesrapport

1. På grundlag af de rapporter, der indgives i henhold til artikel 3, stk. 1, litra g), nr. vii), og de statistikker, der indgives i henhold til artikel 8, udarbejder Kommissionen senest den 3. august 2023 en rapport om denne forordnings gennemførelse og forelægger og præsenterer den for Europa-Parlamentet og Rådet.
2. I gennemførelsesrapporten overvejer Kommissionen navnlig:
  - a) betingelserne for behandling af personoplysninger og andre data, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), c) og d)
  - b) proportionaliteten af den undtagelse, der er fastsat ved denne forordning, herunder en vurdering af de statistikker, som medlemsstaterne har forelagt i henhold til artikel 8
  - c) udviklingen i teknologiske fremskridt vedrørende de aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, og i hvilket omfang en sådan udvikling forbedrer nøjagtigheden og reducerer antallet og andelen af fejl (falske positive).

Artikel 10

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse indtil den 3. august 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. LOGAR
Formand

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/1233

af 14. juli 2021

om ændring af direktiv (EU) 2017/2397, for så vidt angår overgangsforanstaltninger for anerkendelse af tredjelandscertifikater

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2397 ⁽³⁾ fastsættes overgangsforanstaltninger for at sikre den fortsatte gyldighed af kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, der er udstedt inden udløbet af gennemførelsesperioden, og for at give faglærte besætningsmedlemmer en rimelig frist til at ansøge om et EU-kvalifikationscertifikat eller et andet certifikat, der er anerkendt som ækvivalent. Bortset fra de certifikater for sejlads på Rhinen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5, i Rådets direktiv 96/50/EF ⁽⁴⁾, finder nævnte overgangsforanstaltninger dog ikke anvendelse på kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, som er udstedt af tredjelande, og som medlemsstaterne i øjeblikket anerkender i henhold til nationale krav eller internationale aftaler gældende inden ikrafttrædelsen af direktiv (EU) 2017/2397.
- (2) I artikel 10, stk. 3, 4 og 5, i direktiv (EU) 2017/2397 fastsættes proceduren og betingelserne for anerkendelse af certifikater, søfartsbøger eller logbøger, der er udstedt af myndighederne i et tredjeland.
- (3) Eftersom proceduren for anerkendelse af dokumenter fra tredjelande er baseret på en vurdering af certificeringssystemerne i det anmodende tredjeland og har til formål at afgøre, om udstedelsen af de certifikater, søfartsbøger eller logbøger, der er angivet i anmodningen, er underlagt krav, der er identiske med kravene i direktiv (EU) 2017/2397, er det usandsynligt, at anerkendelsesproceduren vil blive fuldført inden den 17. januar 2022.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 9.6.2021, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.7.2021.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2397 af 12. december 2017 om anerkendelse af erhvervs-kvalifikationer for sejlads på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 91/672/EØF og 96/50/EF (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 53).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 31).

- (4) For at sikre en gnidningsløs overgang til den ordning for anerkendelse af dokumenter fra tredjelande, der er fastsat i artikel 10 i direktiv (EU) 2017/2397, bør der vedtages overgangsforanstaltninger, som giver tredjelande den tid, der er nødvendig for, at de kan tilpasse deres krav til kravene i nævnte direktiv, og for at Kommissionen kan vurdere deres certificeringssystemer og, hvis det er relevant, vedtage en gennemførelsesretsakt i henhold til nævnte direktivs artikel 10, stk. 5. Disse foranstaltninger vil ligeledes sikre retssikkerheden for enkeltpersoner og erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med transport ad indre vandveje. I lyset af disse mål bør skæringsdatoen for dokumenter fra tredjelande, der er omfattet af disse overgangsforanstaltninger, fastsættes under henvisning til fristen for gennemførelse af nævnte direktiv forlænget med to år.
- (5) For at sikre overensstemmelse med de overgangsforanstaltninger, der gælder for medlemsstaterne i henhold til artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397, bør overgangsforanstaltningerne for kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, som er udstedt af tredjelande, og som medlemsstaterne anerkender, ikke finde anvendelse efter den 17. januar 2032. Anerkendelsen af sådanne kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger bør desuden begrænses til de af Unionens indre vandveje, der befinder sig i den pågældende medlemsstat.
- (6) For at sikre overensstemmelse med de overgangsforanstaltninger, der gælder for kvalifikationscertifikater udstedt af medlemsstaterne, bør det præciseres, at kravene omhandlet i artikel 10, stk. 3, i direktiv (EU) 2017/2397, for så vidt angår tredjelandscertifikater også omfatter kravene til den ombygning af eksisterende certifikater, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 38, stk. 1 og 3.
- (7) Af hensyn til den juridiske klarhed og retssikkerheden for virksomheder og arbejdstagere, der beskæftiger sig med transport ad indre vandveje, bør direktiv (EU) 2017/2397 derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) I overensstemmelse med artikel 39, stk. 4, i direktiv (EU) 2017/2397 er medlemsstater, hvor sejlads på indre vandveje ikke er teknisk muligt, ikke forpligtede til at gennemføre nævnte direktiv. Denne undtagelse bør gælde tilsvarende for nærværende direktiv.
- (9) Målet for dette direktiv, nemlig at fastsætte overgangsforanstaltninger for anerkendelse af tredjelandscertifikater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) For at medlemsstaterne straks kan gå videre med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat ved nærværende direktiv, bør det træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv (EU) 2017/2397 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 3, affattes således:

»3. Uden at det berører nærværende artikels stk. 2, er alle kvalifikationscertifikater, søfartsbøger eller logbøger, der er udstedt i overensstemmelse med et tredjelands nationale regler, hvis krav er identiske med kravene i dette direktiv, herunder dem, der er fastsat i artikel 38, stk. 1 og 3, gyldige på samtlige Unionens indre vandveje efter den procedure og på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 4 og 5.«

2) I artikel 38 tilføjes følgende stykke:

»7. Indtil den 17. januar 2032 kan medlemsstaterne på grundlag af deres nationale krav eller internationale aftaler gældende inden den 16. januar 2018 fortsat anerkende kvalifikationscertifikater, søfartsbøger og logbøger, som er udstedt af et tredjeland inden den 18. januar 2024. Anerkendelsen begrænses til de indre vandveje på den pågældende medlemsstats område.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. januar 2022. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Den undtagelse, der er fastsat i artikel 39, stk. 4, i direktiv (EU) 2017/2397, finder tilsvarende anvendelse på nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. LOGAR
Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/1234

af 13. juli 2021

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 15. juni 2018 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med Kongeriget Thailand om en aftale om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen.
- (2) Forhandlingerne er afsluttet, og aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (»aftalen«) blev parferet den 7. januar 2021.
- (3) Aftalen blev i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2021/373 ⁽²⁾ undertegnet den 7. maj 2021.
- (4) Aftalen bør godkendes —

⁽¹⁾ Godkendelse af 23. juni 2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2021/373 af 22. februar 2021 om undertegnelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (EUT L 72 af 3.3.2021, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Thailand i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union godkendes herved på Unionens vegne. ⁽³⁾

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter på Unionens vegne den meddelelse, der er omhandlet i aftalens artikel 4, stk. 1 ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2021.

På Rådets vegne
A. ŠIRCELJ
Formand

⁽³⁾ Se side ... i denne EUT.

⁽⁴⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

**AFTALE MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG KONGERIGET THAILAND I HENHOLD TIL
ARTIKEL XXVIII I DEN ALMINDELIGE OVERENSKOMST OM TOLD OG UDENRIGSHANDEL
(GATT) 1994 OM ÆNDRING AF INDRØMMELSERNE FOR ALLE DE TOLDKONTINGENTER, DER
ER OMFATTET AF EU-LISTE CLXXV, SOM FØLGE AF DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN
AF DEN EUROPÆISKE UNION**

DEN EUROPÆISKE UNION, på den ene side,

og

KONGERIGET THAILAND, på den anden side,

i det følgende under ét benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at parterne med succes har afsluttet forhandlingerne i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union som meddelt medlemmerne af Verdenshandelsorganisationen (»WTO-medlemmerne«) i dokument G/SECRET/42/Add.2,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne aftale er at nå til enighed om fordelingen af mængderne for alle de toldkontingenter og de deraf følgende kvantitative forpligtelser for Den Europæiske Union, som ikke længere omfatter Det Forenede Kongerige, hvor Kongeriget Thailand har forhandlings- og høringsrettigheder i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994 som angivet i brevet af 25. februar 2019 fra Den Europæiske Union.

Artikel 2

Princip og metode for fordelingen af toldkontingenterne

Kongeriget Thailand er enig i princippet om og metoden til fordeling af de planlagte kvantitative forpligtelser i form af toldkontingenter for Den Europæiske Union, som omfattede Det Forenede Kongerige, hvorved en forholdsmæssig mængde overtages af Den Europæiske Union, som ikke længere omfatter Det Forenede Kongerige, og den resterende mængde overtages af Det Forenede Kongerige.

Artikel 3

Toldkontingenter for Den Europæiske Union, som ikke længere omfatter Det Forenede Kongerige

1. Parterne er enige om mængden for visse toldkontingenter for Den Europæiske Union, som ikke længere omfatter Det Forenede Kongerige, fra den 1. januar 2021 eller fra den dato, hvor Det Forenede Kongerige ophører med at være omfattet af Den Europæiske Unions liste over indrømmelser og forpligtelser CLXXV, som nærmere angivet i den sidste kolonne i bilaget til denne aftale.
2. Denne aftale berører ikke forhandlingerne mellem Den Europæiske Union og andre WTO-medlemmer med rettigheder i henhold til artikel XXVIII i GATT 1994 for så vidt angår de pågældende *erga omnes* toldkontingenter. Den Europæiske Union forpligter sig til at rådføre sig med Kongeriget Thailand, hvis resultatet af disse forhandlinger vil ændre de andele, der er anført i dokument G/SECRET/42/Add.2.
3. Bilaget til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

*Artikel 4***Afsluttende bestemmelser**

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag efter den dato, hvor parterne har givet hinanden meddelelse om, at deres interne procedurer er afsluttet. Den finder anvendelse fra nævnte dato.
2. Denne ordning udgør en aftale mellem parterne med henblik på artikel XXVIII, stk. 3, litra a) og b), i GATT 1994.
3. Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, behørigt bemyndigede i så henseende, undertegnet denne aftale.

Съставено в Брюксел на седми май две хиляди двадесет и първа година.

Hecho en Bruselas, el siete de mayo de dos mil veintiuno.

V Bruselu dne sedmého května dva tisíce dvacet jedna.

Udfærdiget i Bruxelles den syvende maj to tusind og enogtyve.

Geschehen zu Brüssel am siebten Mai zweitausendeinundzwanzig.

Kahe tuhande kahekümne esimese aasta maikuu seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες είκοσι ένα.

Done at Brussels on the seventh day of May in the year two thousand and twenty one.

Fait à Bruxelles, le sept mai deux mille vingt et un.

Sastavljeno u Bruxellesu sedmog svibnja godine dvije tisuće dvadeset prve.

Fatto a Bruxelles, addì sette maggio duemilaventuno.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit pirmā gada septītajā maijā.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt pirmų metų gegužės septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-huszonegyedik év május havának hetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-seba jum ta' Mejju fis-sena elfejn u wiehed u għoxrin.

Gedaan te Brussel, zeven mei tweeduizend eenentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia siódmego maja roku dwa tysiące dwudziestego pierwszego.

Feito em Bruxelas, em sete de maio de dois mil e vinte e um.

Întocmit la Bruxelles la șapte mai două mii douăzeci și unu.

V Bruseli siedmeho mája dvetisícdvadsaťjeden.

V Bruslju, sedmega maja dva tisoč enainvajset.

Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäyksi.

Utfärdat i Bryssel den sjunde maj år tjugohundratjugoett.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európa Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

José Costa Pereira

За Кралство Тайланд
 Por el Reino de Tailandia
 Za Thajské království
 For Kongeriget Thailand
 Für das Königreich Thailand
 Tai Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Ταϊλάνδης
 For the Kingdom of Thailand
 Pour le Royaume de Thaïlande
 Za Kraljevinu Tajland
 Per il Regno di Thailandia
 Taizemes Karalistes vārdā —
 Tailando Karalystės vardu
 a Thaiföldi Királyság részéről
 Ghar-Renju tat-Tajlandja
 Voor het Koninkrijk Thailand
 W imieniu Królestwa Tajlandii
 Pelo Reino da Tailândia
 Pentru Regatul Thaiandei
 Za Thajské kráľovstvo
 Za Kraljevino Tajska
 Thaimaan kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Thailand

Prem Prud

BILAG

LISTE OVER EU'S TOLDKONTINGENTER FOR KONGERIGET THAILAND EFTER DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN (PR. 1. JANUAR 2021)

	Løbenummer, jf. EU-meddelelse G/SECRET/42/Add.2	HS-kode	Varebeskrivelse	Nuværende indrømmelse i EU-liste CLXXV (EU-28)	Forsyningsland	Endelig indrømmelse til EU (ton)
1	029	0210 99 39	Saltet fjerkrækød	92 610	Kongeriget Thailand	81 968
2	052	0714 10 00	Maniokrod	5 750 000	Kongeriget Thailand	3 096 027
3	055	0714 20 90	Batater (søde kartofler), undtagen bestemt til menneskeføde	5 000	Andre end Kina	4 985
4	074	1006 10	Uafskallet ris	7	<i>Erga omnes</i>	5
5	075	1006 20	Afskallet ris (hinderis)	1 634	<i>Erga omnes</i>	1 416
6	076	1006 30	Delvis sleben eller sleben ris	63 000	<i>Erga omnes</i>	36 731
7	077	1006 30	Delvis sleben eller sleben ris	4 313	Kongeriget Thailand	3 663
8	078	1006 30	Delvis sleben eller sleben ris	1 200	Kongeriget Thailand	1 019
9	078	1006 30	Delvis sleben eller sleben ris	25 516	<i>Erga omnes</i>	22 442
10	079	1006 40 00	Brudris	1 000	<i>Erga omnes</i>	1 000
11	080	1006 40 00	Brudris	31 788	<i>Erga omnes</i>	26 581
12	081	1006 40 00	Brudris	100 000	<i>Erga omnes</i>	93 709
13	085	1108 14 00	Maniokstivelse	8 000	<i>Erga omnes</i>	6 632
14	086	1108 14 00	Maniokstivelse	2 000	<i>Erga omnes</i>	1 658
15	089	1602 32 11	Forarbejdet kyllingekød, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på 57 vægtprocent og derover	340	Andre end Brasilien	236
16	090	1602 32 19	Kogt kød af høns af arten <i>Gallus domesticus</i>	160 033	Kongeriget Thailand	53 866
17	091	1602 32 30	Forarbejdet kyllingekød med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på 25 vægtprocent og derover, men under 57 vægtprocent	14 000	Kongeriget Thailand	2 435
18	092	1602 32 90	Forarbejdet kyllingekød med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på under 25 vægtprocent	2 100	Kongeriget Thailand	1 940

	Løbenummer, jf. EU-meddelelse G/SECRET/42/Add.2	HS-kode	Varebeskrivelse	Nuværende indrømmelse i EU-liste CLXXV (EU-28)	Forsyningsland	Endelig indrømmelse til EU (ton)
19	093	1602 39 21	Forarbejdet kød af and, gås eller perlehøne, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på 57 vægtprocent og derover	10	Kongeriget Thailand	10
20	094	1602 39 29	Forarbejdet kød af and, gås eller perlehøne, kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på 57 vægtprocent og derover	13 500	Kongeriget Thailand	8 572
21	095	1602 39 85	Forarbejdet kød af and, gås eller perlehøne, kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på 25 vægtprocent og derover, men under 57 vægtprocent	600	Kongeriget Thailand	300
22	096	1602 39 85	Forarbejdet kød af and, gås eller perlehøne, kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, med indhold af fjerkrækød eller slagtebiprodukter på under 25 vægtprocent	600	Kongeriget Thailand	278
23	105	1901 90 99 1904 30 00 1904 90 80 1905 90 20	Tilberedte næringsmidler med indhold af korn	191	<i>Erga omnes</i>	191
24	106	1902 11 00 1902 19 10 1902 19 90 1902 20 91 1902 20 99 1902 30 10 1902 30 90 1902 40 10 1902 40 90	Pastaprodukter	532	<i>Erga omnes</i>	497
25	107	1905 90 10 1905 90 20 1905 90 30 1905 90 45 1905 90 55 1905 90 60 1905 90 90	Kiks, biskuits og småkager	409	<i>Erga omnes</i>	409
26	005	0304 89 90	Fisk af slægten <i>Allocyttus</i> og af arten <i>Pseudocyttus maculatus</i>	200	<i>Erga omnes</i>	200
27	007	1604 20 50	Tilberedt eller konserveret fisk (undtagen hele eller i stykker): sardiner, bonit, makrel af arterne <i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i> , fisk af arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	865	<i>Erga omnes</i>	631

	Løbenummer, jf. EU-meddelelse G/SECRET/42/Add.2	HS-kode	Varebeskrivelse	Nuværende indrømmelse i EU-liste CLXXV (EU-28)	Forsyningsland	Endelig indrømmelse til EU (ton)
28	008	1604 20 50	Tilberedt eller konserveret fisk (undtagen hele eller i stykker): sardiner, bonit, makrel af arterne <i>Scomber scombrus</i> og <i>Scomber japonicus</i> , fisk af arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	1 410	Kongeriget Thailand	423
29	009	1604 20 70	Tilberedt eller konserveret fisk (undtagen hele eller i stykker): tunfisk, bugstribet bonit eller andre fisk af slægten <i>Euthynnus</i>	742	<i>Erga omnes</i>	742
30	010	1604 20 70	Tilberedt eller konserveret fisk (undtagen hele eller i stykker): tunfisk, bugstribet bonit eller andre fisk af slægten <i>Euthynnus</i>	1 816	Kongeriget Thailand	1 816
31	011	1605 21 10	Rejer, tilberedt eller konserveret, i pakninger af en nettovægt på ≤ 2 kg (undtagen kun røget og i hermetisk lukkede pakninger)	500	<i>Erga omnes</i>	474
		1605 21 90	Rejer, tilberedt eller konserveret, i pakninger af en nettovægt på > 2 kg (undtagen kun røget og i hermetisk lukkede pakninger)			
		1605 29 00	Rejer, tilberedt eller konserveret, i hermetisk lukkede pakninger (undtagen røget)			

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA